Petru Trutza

VREMURI APOCALIPTICE

VREMURI APOCALIPTICE

1982

PETRU TRUTZA

VREMURI APOCALIPTICE

Culesul la tipar executat de:
MOTZ TYPESETTING CO.
P.O. Box 727
Gresham, Oregon, 97030,

Printed By:

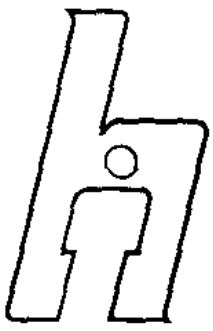

health
communications
incorporated

2119-A Hollywood Blvd., Hollywood, Florida 3302

Decembrie 25, 1982

Stimate Cetitor:

Prin harul lui Dumnezeu sîntem fericiţi să vă putem oferi această lucrare, ,,VREMURI APOCALIPTICE". Dorinţa noastră este ca cetirea ei să fie de cel mai mare folos spiritual pentru Dv. şi prin Dv. pentru mulţi alţii. Scopul nostru este ca noi să fim pregătiţi şi să ajutăm şi pe alţii să fie pregătiţi pentru venirea Domnului.

,,VREMURI APOCALIPTICE" vă este oferită gratuit, nu pentru că nu avem nevoe să plătim pentru ea. Pentru o singură persoană costă enorm de mult numai tipărirea acestei lucrări fără să considerăm alte cheltuieli. Cînd nu lucrezi pentru bani ci pentru Domnul, şi cînd nu ai mijloacele necesare pentru astfel de lucrări este foarte greu, chiar imposibil, să faci personal totul.

Scopul nostru primordial este ca noi să devenim împreună cu Dv. misionari pentru cauza lui Dumnezeu. Să fim propagatori ai iubirii Lui, a adevărului Lui, ai vestei mîntuirii. Aceea ce primiţi daţi deci şi la alţii. Faceţi tot posibilul ca această lucrare să ajungă şi la neamurile Dv. în ţară, la amicii Dv. şi de aici şi în ţară, la acei pe care doriţi să-i aduceţi la Hristos şi în Împărăţia lui Dumnezeu. Dacă doriţi să ajutaţi şi pe alţii atît aici cît şi în ţară puteţi comanda 5, sau

10, sau 50, sau 100 de exemplare din VREMURI APOCALIPTICE la adresa de mai jos. Ce aţi primit Dv. este gratuit. Misiunea Dv. însă este de a ajuta şi pe alţii să profite de aceste mesagii ca şi cînd ele ar fi mesagiile Dv. Costul unei cărţi este de $ 3.00. Costul a 100 de cărţi este de 300 dolari. Deci şi Dv. puteţi fi misionari. Poate lucrul acesta să fie cel mai mare lucru pe care îl veţi face înainte de venirea Domnului. Atît pentru binele Dv. cît şi pentru binele multor suflete pierdute fără Hristos noi vă rugăm să lucrăm împreună în această intreprindere la care ne cheamă Dumnezeu.

Rugaţi-vă pentru o lucrare tot mai bine susţinută pentru cauza Împărăţiei care va veni, pentru cauza lui Hristos.

Scrieţi la adresa:

Dr. Petru Trutza
801 S. Ocean Drive
Hollywood, Fla 33019

Fie ca Hristos să fie glorificat prin tot ce dorim să facem pentru El. Cu cele mai sincere aprecieri,

Al Dv. frate în Hristos,

Petru Trutza

CUVÎNT ÎNAINTE

Dumnezeu a vorbit şi vorbeşte în felurite chipuri. ,,După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în multe rînduri şi în multe chipuri, Dumnezeu, la sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor, şi prin care a făcut şi veacurile'' (Evrei 1:1-2).

În zilele noastre Dumnezeu vorbeşte oamenilor prin radio, prin televizoare, prin sateliţi. Probabil mîine El va vorbi prin alte mijloace, pe care El va îngădui oamenilor să le descopere prin cunoaşterea legilor misterioase ale universului Său. Omul nu inventează. Omul numai descoperă. Legea gravitaţiei a existat înainte ca oamenii să ştie despre ea, chiar înainte ca ei să existe. Da, omul numai descoperă aceste legi învăluite în mister. Dumnezeu este Cel care a adus la fiinţă lumea şi universurile cunoscute şi necunoscute de oameni. El a stabilit legi pentru tot ce se mişcă şi nu se mişcă în univers.

Prin harul lui Dumnezeu sîntem fericiţi să putem prezenta în limba română o serie de 29 de mesaje. Ele sînt adunate într-un mănunchi, avînd o temă generală: ,,Vremuri apocaliptice'' (sau ,,Timpuri profetice''). Ele au fost alese din cele 5715 mesaje transmise de Societatea Misionară Română de paisprezece ani încoace, pe calea undelor, prin radio, în România şi în toate ţările pămîntului în care se află români.

În Sfintele Scripturi Dumnezeu a dezvăluit planurile Sale pentru om şi pentru întreaga lume. Împlinirea profeţiilor, date pentru anumite locuri şi timpuri, ar trebui să convingă pe fiecare om că profeţiile făcute pentru timpurile viitoare se vor împlini cu toată siguranţa, pentru că sînt făcute de Dumnezeul Adevărului, care nu poate minţi.

Nu am vrut să ne pierdem în speculaţii omeneşti. De aceea, în loc să vorbim despre timpuri şi date precise, pe care Dumnezeu nu ni le-a descoperit, în aceste mesaje vorbim în linii generale despre succesiunea perioadelor în dezvoltarea planului divin pentru lume. Cu privire la dezvoltarea evenimentelor în legătură cu aceste perioade, avem o lumină mai clară arătată în Sfintele Scripturi.

Probabil cea mai neglijată carte din Sfînta Scriptură este cartea Apocalipsei. Ea ar trebui să fie citită mai mult de creştini. Este cartea ultimelor descoperiri ale lui Dumnezeu. Este cartea care ar trebui să înflăcăreze iubirea, speranţa şi aşteptările miresei, ale Bisericii, pentru Mirele ei, pentru Hristos. Este cartea prin care Dumnezeu a dorit să ne facă să privim în sus de unde se va reîntoarce Mirele nostru divin. Acum este timpul, mai mult ca oricînd, să citim această carte, pentru că timpul venirii lui Hristos este tot mai aproape.

Fiecare dintre noi ne naştem fără nici o concepţie sau sistem de gîndire. Noi ne însuşim concepţiile pe care le avem, în contact cu oameni şi cărţi, prin ce auzim şi vedem, precum şi pe alte căi. Gîndurile împărtăşite aici, deci, sînt atît personale, cît şi din domeniul public. De multe ori este greu, chiar cu neputinţă, să se facă distincţie între ce aparţine domeniului personal şi domeniului public. Totuşi, dorim să recunoaştem, cu adîncă apreciere, contribuţia specială a unor distinşi evanghelişti, păstori, profesori, scriitori, cum ar fi: H Appelman, C. E. Finney J. Dwight Pentecost, Edgar Young Mullins, Salem Kirban, R. G. Lee,

Leo Eddelman, Angel Martinez şi alţii.

Sîntem mult îndatoraţi în această lucrare pentru devotamentul nobil, pentru timpul contribuit şi pentru ajutorul dat de soţie, Earl H. Trutza, pentru transcrierea după dictare a acestor mesaje şi Doamnei Emily Zarcone pentru dactilografierea lor. Ajutorul lor este cu atît mai demn de apreciat, cu cît amîndouă sînt americane, iar Doamna Zarcone nu vorbeşte deloc limba română.

Recunoaştem cu mulţumire aportul adus de Rev. Petru Matcău, Dr. Alexandru Măianu, John Ginga, Doru Motz, care au citit manuscrisul, precum şi cel al unui critic al cărui nume nu-l putem dezvălui din motive independente de voinţa noastră. Tuturor acestora le datorăm mulţumirile noastre cele mai sincere.

Deşi mai multe persoane au contribuit, în diferite domenii, mai cu seamă în procesul de finalizare a acestei cărţi, totuşi autorul îşi asumă răspunderea pentru orice greşeli — inerente oricărei lucrări omeneşti — care s-ar fi putut strecura pe paginile ei.

Dorim ca citirea acestei cărţi să aducă inspiraţie, lumină, mîngîiere, întărirea credinţei şi cunoştinţa adevărului mîntuirii pentru mulţi, prin Domnul nostru Isus Hristos, Răscumpărătorul nostru fără de moarte.

Maranata! Da, vino Doamne Isuse, căci Te aşteptăm!

Mai 16, 1982

Dr. Petru Trutza
801 S. Ocean Drive
Hollywood, Florida 33019

CUPRINSUL

CAPITOLUL		PAGINA
	Cuvînt înainte	5
	Cuprinsul	9
	Lucrări scrie de Petru şi Earl Trutza	11
1.	Semnele vremurilor noastre	19
2.	Semnele primei veniri	25
3.	Comentarii cu privire la venirea Domnului	29
4.	Isus va veni din nou	43
5.	Un nou limbaj apocaliptic al oamenilor politici	58
6.	Explozia populaţiei	63
7.	Limitarea resurselor pămîntului	68
8.	Limbile pămîntului şi sfîrşitul lumii	74
9.	Întoarcerea israeliţilor în ţara lor	79
10.	Semnul apostaziei bisericii	84
11.	Semnul degradării morale	89
12.	Timpul neamurilor şi timpul israeliţilor	96
13.	Semnul bisericii apostate şi al bisericii din necazul cel mare	102
14.	Dispariţia creştinilor	108
15.	Apariţia lui Anticrist	114
16.	Profetul mincinos	124
17.	Necazul cel mare	129
18.	Cele şapte sigilii	134
19.	Cele şapte trîmbiţe	143

20. Cele şapte potire 149
21. Armaghedonul 154
22. Mileniul 160
23. Ultima revoltă şi pedeapsa eternă a diavolului 165
24. Ultima judecată 170
25. Împărăţia cerurilor 177
26. Dumnezeu Fiul va da Împărăţia cerurilor lui Dumnezeu Tatăl 184
27. Alfa şi Omega 188
28. Eu ştiu că este Cer 196
29. Dumnezeu a vorbit 212

LUCRĂRI SCRISE DE PETRU SI EARL TRUTZA

Pe lîngă multe articole care au apărut în România şi în Statele Unite, în diferite reviste şi periodice religioase şi ştiinţifice, următoarele cărţi au cele două nume drept autori, contributori sau traducători.

A. IN LIMBA ENGLEZĂ

1. Brown, Francis J. şi Roucek, Joseph S., Editori, *"One America", ("O Singura America"),* Istoria, Contribuţiile, şi Problemele Prezente ale Minorităţilor Naţionale şi Rasiale. Universitatea din Bridgeport, Prentice Hall, Inc. 1952, pp. 764. Petru Trutza, contributor, *"Romanian Americans" — "Romanii Americani".*

2. Jones, V. W., *"The History of the Romanian Baptists in America" — "Istoria Baptistilor Romani Din America",* Publicată de Asociaţia Baptistă Română din Statele Unite şi Canada, 1953, pp. 207 Petru Trutza, contributor cu "Cuvînt Inainte" şi unul din capitole.

3. Trutza, Petru, *"Good Will and Preaching Mission" — "Misiune de Ajutor si Evanghelizare",* un raport în urma unei misiuni de patru luni în 21 de ţări din Europa şi Orientul Apropiat, 1954, pp. 84.

4. Tenney, Merril V., *"The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible" — "Enciclopedia Pictoriala a Bibliei,*

Zondervan". Petru Trutza, contributor cu un număr de secţiuni. Editura Zondervan, Inc. 1975, cinci volume, 5064 pagini.

5. Trutza, Petru, *"The Religious Factor in Acculturation, a Study of the Assimilation and Acculturation of the Romanian Group in Chicago" — "Factorul Religios in Aculturalizare, un Studiu Asupra Asimilării si Aculturalizării Grupului Romanesc din Chicago"*, Universitatea din Chicago, 1956, pp. 509.
6. Trutza, Earl Hester, *"Modern Macedonia" — "Macedonia Moderna"*, Nashville, Broadman Press, 1940, pp. 192.
7. Trutza, Earl Hester, *"Christian Women in the Post-Apostolic Age"*, Northern Baptist Theological Seminary, Chicago, 1960, pp. 266.

B. IN LIMBA TELUGU DIN INDIA

8. Trutza, Petru, *"The Supreme Certainty", — "Siguranţa Supremă"*, Ramapatnam: The Andra Christian Book Club, 1965, pp. 160.
9. Trutza, Petru, *"Commentary on the Letter to the Philippians" — "Comentariu Asupra Epistolei Către Filipeni"*, Ramapatnam: The Andra Pradesh Christian Book Club.
10. Trutza, Earl Hester, *"Commentary on the Epistle of James" — "Comentariu Asupra Epistolei Lui Iacov"*, Ramapatnam: The Andra Christian Book Club.

C. IN LIMBA ROMÂNĂ

11. Trutza, Earl Hester, *"Femeia în Slujbă Regeasca"*. Bucureşti: Atelierele Grafice Socec and Comp., 1934, pp. 228.
12. Trutza, Earl Hester, *"Femeile Vechiului Testament"*, Tip. Cuvîntul Românesc, Cobălcescu 9, pp. 134.

13. Trutza, Earl Hester, *"Femeile Noului Testament"*. Editura Depozitul de Literatură, Strada Berzei 29, Bucureşti 1935, pp. 178.

14. Trutza, Earl Hester, *"Florile Primăverii"*, îndrumări pentru fete tinere în viaţa creştină. Tip. Cuvîntul Românesc, Strada Cobălcescu Nr. 9, pp. 296.

15. Trutza, Petru, *"Almanahul Baptist din Romania"*, Editor, 1941, Editura Uniunii Baptiste din România, 1941.

16. Fox, H. W., *"Povestiri Religioase Pentru Copii si Tineret"*, re-editată de Petru Trutza. Editura Lumnina Lumii, Germania 1974, pp. 114.

17. Trutza, Petru,*"Vederi de pe Calvar"*, o serie de 26 de mesaje prezentate la radio. Editura Lumina Lumii, Germania 1976, pp. 184.

D. TRIMISE IN EUROPA SPRE PUBLICARE, 1975

18. Trutza, Petru, *"Calea Mintuirii"*, 12 mesaje prezentate la radio, pp. 115.

19. Trutza, Petru, *"Vremuri Apocaliptice"*, o serie de 29 mesaje prezentate la radio, pp. 219.

20. Billingsley, Bill, *"Evanghelia Eternităţii"*. Traducere de Petru Trutza. O serie de 30 de mesaje neimitabile predicate de pastorul Bill Billingsley al Bisericii Sheridan Hills Baptist Church şi transmise prin emisiunea de radio Glasul Adevărului, pp. 309.

21. Farelly, Robert, *"Celalalt Timplar"*, o nuvelă fascinantă despre Celălalt Tîmplar, un contemporan al Lui Hristos. Re-editată de Petru Trutza, pp. 168.

22. Trutza, Earl Hester, *"Femeile Bibliei"*. Femeile Vechiului Testament şi Femeile Noului Testament revăzute şi îmbogăţite cu încă 22 de capitole, pp. 247.

E. PREGĂTITE PENTRU PUBLICARE, MAI, 1976

23. Billingsley, Bill, *"Voinţa Lui Dumnezeu şi Calea Omului"*, Petru Trutza traducător, 20 de mesaje transmise prin emisiunea de radio Glasul Adevărului, Quito, Ecuador, pp. 185.

24. Trutza, Petru, *"Suiţi-va Aici"*, 36 meditaţii scurte, pp. 108.

25. Trutza, Petru, *"Eşti tu Sigur ca Esti Crestin"?*, o serie de opt mesaje legate de această temă generală, pp. 50.

26. Trutza, Petru, *"Chemarea Înălţimilor"*, 30 mesaje transmise la radio, pp. 184.

27. Appelman, Hyman, *"Evanghelia Salvării"*, Petru Trutza, traducător, unsprezece mesaje evanghelistice, pp. 155.

28. Appelman, Hyman, *"Răspunsul lui Dumnezeu la Păcatul Omului"*, Petru Trutza, traducător, nouă mesaje evanghelistice, pp. 148.

29. Trutza, Earl Hester, *"Avînturi Spirituale"*, 36 meditaţii scurte, pp. 210.

30. Trutza, Earl Hester, *"Femeia in Slujbă Regeasca"*, într-o nouă ediţie pentru re-tipărire, pp. 226.

31. Trutza, Earl Hester, *"Florile Primaverii"* Femeile tinere în Casele creştine, îndrumări pentru femeile tinere. O nouă ediţie pentru re-tipărire, pp. 296.

F. PREGĂTITE PENTRU PUBLICARE, SEPTEMBRIE, 1978

32. Trutza, Petru, *"Voci din Jurul Lumii"*, 26 de mesaje de predicatori bine cunoscuţi din multe părţi, îndeosebi din Statele Unite. Parte din aceste mesaje au fost colectate în timpul călătoriei noastre în jurul lumii în 1963-64. Cele

mai multe au fost transmise prin programele noastre de radio. Manuscris, 260 de pagini.

33. Spurgeon, H. Charles, *"Meditatii de Dimineata"*, traducere de Petru Trutza şi Earl Hester Trutza. O colecţie de meditaţii scurte pentru închinăciune zilnică personală şi în familie. O comoară de bogate şi inspirative revelaţii divine. 365 pagini.

34. Trutza, Earl Hester şi Trutza, Petru, *"Rugaciuni in Zorile Zilei"*. Rugăciuni potrivite diverselor condiţii şi nevoi spirituale. Rugăciuni transmise în cursul celor 14 ani de activitate a SMR prin emisiunile zilnice de radio Glasul Adevărului, Quito, Ecuador, Vol. I, 365 pagini.

35. Trutza, Earl Hester şi Trutza, Petru, *"Rugăciuni in Zorii Zilei"*. Rugăciuni potrivite diverselor condiţii şi nevoi spirituale Rugăciuni transmise în cursul celor 14 ani de activitate a SMR prin emisiunile zilnice de radio Glasul Adevărului, Quito, Ecuador, Vol. II, 365 pagini.

36. Trutza, Earl Hester, *"Virtuţile Femeilor Crestine"*, 26 mesaje, 150 pagini.

37. Trutza, Earl Hester, *"Familia Ideala Crestina"*, 26 mesaje, 160 pagini.

38. Trutza, Earl Hester, *"Cum să mă Rog"*, 18 mesaje, 84 pagini.

39. De Haan, Richard, *"Cercetaţi Sfintele Scripturi"*, Doru Motz, traducător, 4 mesaje, 36 pagini.

40. Billingsley, Bill, *"Chemarea la Slujbă"*, *Teofil Talpesh*, traducător, 11 mesaje, 69 pagini.

41. Billingsley, Bill, *"Credi·ţa Mîntuitoare"*, Earl Trutza, traducătoare, 26 capitole, 300 pagini.

42. Billingsley, Bill, *"Unde te Duci?"*, John Ginga, traducător, 26 mesaje, 300 pagini.

G. PREGATITE PENTRU PUBLICARE, MAI, 1981

TRADUSE DE NOI

43. Billingsley, Bill, *"Este Viața Vrendnică de Trăit?"*, 26 mesaje, 167 pagini.
44. Billingsley, Bill, *"Isus Schimbă Viețile"*, 26 mesaje, 295 pagini.
45. Billingsley, Bill, *"Chemat Să Servești"*, 26 mesaje, 355 pagini.
46. Billingsley, Bill, *"Puterea Crucii"*, 26 mesaje, 261 pagini.
47. Macartney, Clarency Edward, *"Cele Mai Măreţe Texte ale Bibliei"*, 17 capitole, 206 pagini.
48. Maier, Walter A., *"Cuvinte Inaripate Pentru Hristos"*, 27 mesaje, 347 pagini.
49. Maier, Walter A. *"Crucea de la o Coasta la Alta"*, 26 mesaje, 389 pagini.

SCRISE DE NOI

50. Trutza, Petru, *"Ce Vei Face cu Isus?"*, 26 mesaje, 171 pagini.
51. Truzta, Earl Hester, *"Femeia, o Forță Tăcută"*, 26 mesaje, 125 pagini.
52. Trutza, Earl Hester, *"Case Vizitate de Isus"*, 12 mesaje, 104 pagini.

H. PREGĂTITE PENTRU PUBLICARE, IUNIE 1982

53. Appelman, Hyman, *Veniţi la Mine"*, 10 mesaje, 100 de pagini, tradusă de Earl şi Petru Trutza.
54. Billingsley, Bill, *,,Comunicînd Evanghelia"*, tradusă de Earl şi Petru Trutza, 26 capitole, 300 de pagini.
55. Appelman, Hyman, *,,Întîlnire inevitabilă"*, tradusă de Petru şi Earl Trutza, 16 capitole, 150 de pagini.
56. Trutza, Petru, *,,Trepte către victorie"*, 26 capitole, 142 de pagini.

Materialul prezentat în acest volum reprezintă mesajele Societăţii Misionare Române care au fost transmise pe calea undelor prin staţiile de radio HCJB, Quito, Ecuador şi IBRA, Lisabona, Portugalia.

Capitolul 1

SEMNELE VREMURILOR NOASTRE

Matei 24:36-51

Ne apropiem noi de sfîrşitul veacurilor? Sînt într-adevăr semne ale vremurilor pe care noi să le putem cunoaşte? Este aceasta ideea şi gîndul unor fanatici, sau este o învăţătură pe care Cuvîntul lui Dumnezeu ne-o aşează în faţă?

În Sfînta Evanghelie după Matei, capitolul 16, cînd Fariseii şi Saducheii necredincioşi I-au cerut lui Isus un semn din cer, El le-a răspuns: ,,Cînd se înserează, voi ziceţi: Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roşu posomorît. Făţarnicilor, faţa cerului ştiţi s-o deosebiţi, şi *semnele vremurilor* nu le puteţi deosebi?"

Însuşi Hristos este Cel care a spus cuvintele acestea şi El a dojenit deschis pe cei care pretindeau a fi poporul lui Dumnezeu şi nu erau în stare să deosebească semnele vremurilor.

Care vor fi semnele care vor apare la sfîrşitul veacurilor? Biblia are foarte mult de spus cu privire la condiţiile care vor domni pe pămînt la împlinirea vremurilor. După cum vedem condiţiile prezentate cu atîta claritate în Sfînta Scriptură, tot aşa nu putem să nu observăm că în lumea actuală aceste condiţii sînt prezente deja. Noi nu vă vom oferi teorii făcute de oameni sau interpretări omeneşti, ci vă vom da numai Cuvintele clare ale Cărţii lui Dumnezeu, ştiind că numai Dumnezeu este în măsură să spună ce are El în planul Său, şi ştiind că, de bună seamă, ceea ce spune El este adevărat. Sînt aşa de multe ,,semne ale vremurilor".

Ne limităm de data aceasta doar la trei dintre ele:

1. Semnul profeţiilor descoperite
2. Semnul fărădelegilor şi al corupţiei
3. Semnul generaţiei de astăzi, nebună după plăceri.

Să le luăm pe rînd:

1. Semnul profeţiilor descoperite

Cuvîntul lui Dumnezeu spune în Daniel 12.4: „Tu, însă, Daniele, ţine ascunse aceste cuvinte şi pecetluieşte cartea, pînă la vremea sfîrşitului. Atunci mulţi o vor citi, şi cunoştinţa va creşte."

Cu siguranţă, această profeţie a lui Daniel, precum şi alte sute de profeţii de prin toată Biblia sînt descoperite celor de astăzi ca niciodată înainte. Cu cîteva excepţii, această carte — Daniel — a fost sigilată pentru toate veacurile trecute. Numai în anii din urmă poporul lui Dumnezeu a început să dea o atenţie serioasă mesajului profetic al Bibliei. Cartea a trebuit să fie pecetluită pînă la vremea sfîrşitului. Orice altă însemnătate ar putea avea aceasta, un lucru este sigur, anume că pentru zilele în care trăim cartea profetului Daniel şi celelalte mesaje profetice ale Sfintelor Scripturi au o importanţă deosebită pentru zilele de acum.

Acest interes nu este limitat la o anumită confesiune sau ţară. În multe din confesiunile evanghelice, atît din America, cît şi din Europa, mii şi mii de oameni manifestă astăzi un interes viu faţă de profeţii. Aceasta este mai cu seamă adevărat în lumea de limbă engleză. Acest interes nu este limitat la masele aşa-zise necunoscătoare, ci mulţi din predicatorii cei mai cunoscuţi şi unii din cei mai vestiţi profesori dau o atenţie tot mai mare mesajului profetic al Cuvîntului lui Dumnezeu.

2. Semnul răutăţii şi al corupţiei morale

Un foarte important semn, dat chiar de Isus Hristos este

semnul exprimat în cuvintele: „Cum era în zilele lui Noe". Cînd vă vorbeşte cineva de zilele lui Noe, ce gînduri vă trec imediat prin minte? Cred că imediat vă gîndiţi la lipsa temerii de Dumnezeu, la răutatea şi la corupţia morală de cel mai rău fel posibil. Dumnezeu ne spune că „Pămîntul era stricat înaintea lui Dumnezeu, pămîntul era plin de silnicie. Dumnezeu S-a uitat spre pămînt şi iată că pămîntul era stricat, căci orice făptură îşi stricase calea pe pămînt" (Geneza 6.11-12). Din pricina acestei răutăţi şi corupţii, Dumnezeu a adus judecata Lui divină peste omenire. Din pricina aceasta, toţi au fost distruşi, afară de neprihănitul Noe şi familia lui. Cuvintele lui Hristos sună aşa:

„Cum s-a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla şi la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele de dinainte de potop, cînd mîncau şi beau, se însurau şi se măritau, pînă în ziua în care a intrat Noe în corabie, şi n-au ştiut nimic, pînă cînd a venit potopul şi i-a luat pe toţi, tot aşa va fi şi la venirea Fiului omului."

Aici este un semn pe care îl spune lumii Însuşi El, Învăţătorul cel mare. Cînd lumea aceasta se va apropia de sfîrşitul ei, va fi aşa de coruptă încît „va fi ca în zilele lui Noe". Care sînt condiţiile de astăzi în lumina Sfintelor Scripturi?

Chiar şi cel mai puţin credincios recunoaşte că astăzi este lipsă de temere de Dumnezeu, indiferenţă, necredinţă, lipsă de cinste în afaceri, înşelare şi încălcarea legămîntului făcut în căsătorie; că este beţie, destrăbălare, neascultare copiilor faţă de părinţi, neascultarea adulţilor faţă de tot felul de legi, tineri obraznici, desfrînare, revolta femeilor împotriva locului pe care Dumnezeu li l-a dat în societate, lipsa de ruşine în îmbrăcăminte — ca să numim doar cîteva din semnele care arată cum este viaţa modernă. Aşa după cum a spus Moise cu multe secole în urmă, „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pămînt, şi că toate întocmirile

gîndurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău" (Geneza 6.5).

A mai fost vreodată un timp în istoria acestei ţări şi a altor ţări cînd crimele să fi fost atît de dese ca în această generaţie? Închisorile gem de deţinuţi. Cei mai mulţi dintre criminali sînt sub 21 de ani. Milioane de dolari se cheltuiesc pentru zidirea unor închisori mai mari şi mai numeroase, numai în această ţară. D-l J. Edgar Hoover de la Biroul Federal de Investigaţii a declarat că cheltuielile crimelor se ridică la 15 miliarde de dolari pe an. Mai simplu, aceasta înseamnă ridicarea costului pentru fiecare familie, în medie, la 600 dolari pe an, sau 50 de dolari pe lună, pentru crimă. Suma care se plăteşte pentru crime în doi ani ar plăti toată datoria naţională şi ne-ar ajuta mult înainte pe drumul spre reconstruire. Acestea sînt comentariile făcute de Hoover cînd era încă în viaţă. Situaţia de astăzi este cu mult mai deplorabilă. Jocurile de noroc şi loteriile s-au întins în toată ţara. În multe state au fost acceptate prin lege, iar în alte state opoziţia faţă de ele a scăzut foarte mult. Chiar bisericile au loteriile lor, bazarurile lor.

Milioane de suflete, de oameni şi femei, au ajuns la starea în care nu mai au nici un simţămînt de ruşine, de cinste, de decenţă.

Căderea oricărei naţiuni începe prin distrugerea vieţii de familie. Aceasta este prima treaptă în căderea oricărei civilizaţii. Gîndiţi-vă la viaţa de familie, la casa de astăzi, şi apoi la cea de acum 30 de ani. Chiar cei mai tineri pot să spună că s-a făcut o schimbare mare.

Da, toate acestea sînt semne ale unor vremuri primejdioase, de abateri grozave, de aşteptări tulburătoare.

3. Semnul unei generaţii nebune după plăceri

Goana după plăceri este un al semn al timpurilor noastre. Apostolul Pavel, inspirat de Dumnezeu, în 2 Timotei 3.1-8,

dă un tablou foarte viu despre felul şi înfăţişarea zilelor din urmă. Ascultaţi-l: ,,Să ştiţi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrînaţi, neîmblînziţi, neiubitori de bine, vînzători, obraznici, îngîmfaţi, iubitori mai mult de plăceri decît de Dumnezeu, avînd doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.''

Oamenii nu mai respectă ziua Domnului. Această zi a devenit pentru ei o zi de plăcere. Stai la uşa bisericii într-o duminică seara, apoi stai la porţile locurilor de petreceri. Numără maşinile parcate în faţa cluburilor de noapte, la arenele sportive, la diferitele meciuri. Apoi numără cîte sînt în faţa bisericilor. Stai la marginea oricărui drum în ziua Domnului. Vei constata fără întîrziere că înşişi membrii bisericilor au încetat să mai considere ziua Domnului o zi de rugăciune, de închinare, şi au trasformat-o într-o zi de plăcere.

Sînt 17.000.000 de tineri şi tinere care nu primesc nici un fel de îndrumare religioasă, 17.000.000 de tineri şi tinere aici în această binecuvîntată ţară creştină, care nu au pus niciodată piciorul într-o biserică.

Cu siguranţă, acesta este unul din semnele multe ale vremurilor pe care nu putem să-l trecem cu vederea.

Deşi noi ştim că sfîrşitul va veni, şi că este chiar aproape, şi Sfintele Scripturi descopăr aşa de clar lucrurile care se vor întîmpla cînd Hristos va trage cortina la o parte, nu este nimeni care să ştie, nu, nici chiar îngerii din cer, care va fi ora, sau ziua cînd va veni El.

Noi putem să ştim care sînt semnele timpurilor, noi putem să ştim că sfîrşitul este aproape, dar cel mai important lucru pe care noi trebuie să-l ştim şi de care trebuie să fim siguri este ,,să fim gata''.

Noi ştim ceea ce a scris apostolul inspirat al lui Dumnezeu: ,,Dar cetăţenia noastră este în ceruri, de unde aşteptăm ca Mîntuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, şi-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Şi supune toate lucrurile" (Filipeni 3:20-21). ,,Căci Însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămaşi, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh, şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul" (1 Tesaloniceni 4:16-17).

Ce speranţă binecuvîntată! Ce promisiune glorioasă! Prietenii mei, sînteţi gata?

Capitolul 2

SEMNELE PRIMEI VENIRI

Matei 24:1-14

Prin harul lui Dumnezeu, să citim în dezvoltările istorice apropierea timpului cînd profeţiile Vechiului şi Noului Testament se vor desfăşura în lumea noastră.

Sînt tot felul de profeţii care s-au împlinit prin venirea Domnului nostru Isus Hristos. Profeţia cu privire la locul naşterii Lui arătată în cartea lui Mica 5:2 şi în Isaia 9:1, 2 s-a împlinit în Matei 4:13-16. Profeţia cu privire la puterea Lui, arătată în Isaia 11.2, s-a împlinit în Luca 3.22 şi 4.1. Profeţia cu privire la caracterul mîntuirii Sale, arătată în Isaia 61.1, s-a împlinit în Noul Testament în Evanghelia după Luca 4:9-16.

Istoria lui Hristos a fost scrisă cu secole înainte ca El să se nască. Înainte cu şapte sute de ani, Isaia a scris despre aceea care va fi mama lui Hristos, în profeţia lui din capitolul 7:14; profeţia a fost împlinită şi scrisă în Evanghelia după Matei 1:18-25. Profeţia despre tribul în care Hristos urma să se nască a fost scrisă cu o mie patru sute de ani înainte de naşterea Lui, în cartea Genezei 49:10. Această profeţie este descrisă în Noul Testament ca împlinită în Evrei 7:14. Profeţia cu privire la familia Lui a fost făcută cu şapte sute de ani înainte de naşterea lui Hristos, Isaia 11.1, şi a fost împlinită în Apocalipsa 22:16. Profeţia cu privire la fuga Lui în Egipt, cînd a fost de doi ani, a fost făcută cu opt sute de ani înainte de naşterea lui Hristos de către Osea, în capitolul 11.1, şi împlinită în Noul Testament în Matei

2.13-15. Profeţia cu privire la timpul naşterii lui Hristos a fost făcută de către Daniel, capitolul 9:25 iar împlinirea ei a fost arătată în Marcu 1:14-15. Profeţia lucrării lui Hristos a fost făcută cu şapte sute de ani înainte de naşterea lui Hristos, Isaia 61:1-3, iar împlinirea ei a fost arătată în Luca 4:16-21.

Profeţia funcţiei lui Hristos ca profet a fost făcută de Moise cu o mie patru sute de ani înainte de naşterea lui Hristos, Deuteronomul 18:15, iar împlinirea ei este arătată în Faptele Apostolilor 3:22, 23 şi 7.36. Profeţia cu privire la funcţia lui Hristos ca medic, ca tămăduitor, a fost făcută de Isaia cu 700 de ani înainte de Hristos, Isaia 53:4, iar împlinirea ei a fost arătată în Evanghelia după Matei 8:16,17.

Profeţia că Isus va învăţa în pilde a fost făcută de David cu o mie de ani înainte de naşterea lui Isus (Psalmul 78:2), iar împlinirea ei a fost arătată în Matei 13:34-35.

Profeţia că Isus Hristos va veni să fie mîntuitor pentru cei credincioşi din toate naţiunile a fost făcută cu sute de ani înainte de naşterea Lui, de către profetul Zaharia 9:9, iar împlinirea ei a fost arătată în cartea Apocalipsei 9:10.

Profeţia intrării triumfale a lui Hristos în Ierusalim a fost făcută cu cinci sute de ani înainte de naşterea Lui, de către Zaharia, capitolul 9:9, iar împlinirea ei a fost descrisă în Noul Testament de Evanghelistul Matei, capitolul 21:6-9.

Profeţia vînzării lui Hristos de către un prieten a fost făcută cu o mie de ani înainte de naşterea lui Hristos de către David (Psalmul 41:9), iar împlinirea ei a fost arătată în Evanghelia după Ioan, capitolul 13:18-19.

Profeţia sumei de bani pentru care Hristos avea să fie vîndut a fost făcută cu cinci sute de ani înainte de naşterea lui Hristos de Zaharia, capitolul 11:12-13, iar împlinirea ei a fost arătată în Matei, capitolul 26:14-16.

Profeţia cu privire la felul cum aceşti bani au fost folosiţi a fost făcută cu cinci sute de ani înainte de naşterea lui

Hristos de către Zaharia, capitolul 11:13, iar împlinirea ei a fost arătată în Evanghelia după Matei 27.3-10.

Profeţia scuipării lui Hristos a fost făcută cu şapte sute de ani înainte de naşterea lui Isus, de către Isaia, capitolul 50:6, iar împlinirea ei a fost arătată în Matei 26:67.

Profeţia că Isus va fi uitat şi părăsit de înşişi ucenicii Săi a fost făcută cu cinci sute de ani înainte de naşterea lui Hristos de către Zaharia, capitolul 13:7, iar împlinirea acestei profeţii a fost arătată în Matei, capitolul 26:31.

Profeţia cu privire la timpul, la anul şi ziua morţii Sale a fost arătată cu o mie patru sute de ani înainte de moartea Sa, în Exodul 12:6, şi cu şase sute de ani înainte de moartea Sa, în Daniel 9:6, iar împlinirea acestor profeţii a fost arătată în Matei 27:45-46.

Felul morţii lui Hristos a fost profeţit cu cinci sute de ani înainte de moartea Lui de către Zaharia, capitolul 12:10, şi împlinirea profeţiei a fost arătată în Ioan, capitolul 19:18.

Faptul că El a fost pus în rîndul criminalilor a fost profeţit cu şapte sute de ani înainte de Hristos, de către Isaia, capitolul 53:12. Împlinirea acestei profeţii a fost arătată în Evanghelia după Marcu, capitolul 15:27-28.

Însuşi detaliul minuţios al faptului că I S-a oferit să bea oţet a fost profeţit cu o mie de ani înainte de Hristos de către David în Psalmul 69:21. Împlinirea profeţiei a fost arătată în Ioan, capitolul 28:30.

Înmormîntarea lui în mormîntul unui om bogat a fost profeţită cu şapte sute de ani înainte de moartea Lui, de către Isaia, capitolul 53:9. Împlinirea acestei profeţii a fost arătată în Evanghelia după Matei 27:57-60.

Învierea lui Isus a fost profeţită cu o mie de ani înainte de către David în Psalmul 16:10. Împlinirea acestei profeţii a fost descrisă în Faptele Apostolilor, capitolul 2:30-31.

Învierea Lui a treia zi după moarte a fost profeţită cu opt sute de ani înainte de către Osea, capitolul 6:2. Împlinirea

acestei profeţii a fost descrisă în Evanghelia după Marcu, capitolul 8:31, şi Evanghelia după Luca, capitolul 24:6-7.

Înălţarea lui Hristos a fost profeţită cu o mie de ani înainte, de către David, în Psalmul 24:7-10. Împlinirea acestei profeţii a fost arătată în 1 Petru 3:22. Ridicarea lui Hristos ca preot pe tron a fost profeţită cu cinci sute de ani înainte de către Zaharia, capitolul 6:13, iar împlinirea acestei profeţii a fost arătată în Evrei 8:1-2, unde probabil Apostolul Pavel a scris: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a aşezat la dreapta Scaunului de domnie al măririi, în ceruri, ca Slujitor al locului prea sfînt şi al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de om, ci de Domnul".

Este foarte important să ştim că Sfînta Scriptură a fost scrisă într-o perioadă de 1600 de ani de către oameni inspiraţi de Dumnezeu, foarte diferiţi în natura lor, în lucrarea lor, în condiţionarea lor istorică; şi totuşi, ei au profeţit cu atîtea detalii despre naşterea, viaţa, misiunea, titlurile, moartea, învierea şi înălţarea lui Hristos. Noi îndemnăm pe ascultătorii noştri şi cititorii noştri să cerceteze pentru ei înşişi aceste adevăruri ale Sfintelor Scripturi. Toate aceste profeţii s-au împlinit în Profetul cel Mare, în Hristos. Dacă profeţiile cu privire la acest profet s-au împlinit, oare profeţiile lui Însuşi ca preot, rege şi profet, nu se vor împlini?

Noi vom încerca în viitor să ne ocupăm de profeţiile care se vor împlini cu mai mare siguranţă decît oricare cuvînt al altor oameni. Aceste profeţii privesc şi viaţa ta şi destinul tău etern. Ele nu vor fi prezentate în mod sectarist. Ele sînt adevărate pentru întreaga creştinătate şi pentru întreaga lume.

Noi ne rugăm ca să avem harul şi înţelepciunea să putem discerne semnele înseşi ale vremurilor noastre, semnele venirii apropiate din nou a Domnului nostru Isus Hristos. Maranata! O, vino Doamne, vino cît mai curînd.

Capitolul 3

COMENTARII CU PRIVIRE LA VENIREA DOMNULUI

„Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd la cer"
(Faptele Apostolilor 1:11).

Atîtea comentarii cîte sînt florile în cîmpii şi peştii în apele pămîntului n-ar putea fi îndeajns să spună tot ce ar putea fi spus despre cel mai mare fapt în profeţie, asiguratea programului complet al lui Dumnezeu; „acea speranţă binecuvîntată," chiar însăşi „Apariţia glorioasă a marelui nostru Dumnezeu şi a Domnului nostru Isus Hristos" (Tit 2:13). Venirea a doua a binecuvîntatului nostru Salvator, venirea Lui importantă, misterioasă, fericită, spontană, vizibilă, victorioasă, într-o întoarcere personală care va aduce mileniul.

1. Comentarii cu privire la Hristos

Acela care vine este El, care, în timpul zilelor Lui în trup pe pămînt a fost Fiul Omului fără păcat şi Fiul lui Dumnezeu cu putere: Hristos — „pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor şi prin care a făcut şi veacurile" (Evrei 1:2); Hristos — „care este oglinda slavei Lui şi întipărirea fiinţei Lui," (Coloseni 1:15), „căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El," (Coloseni 1:19); Hristos — „care la înfăţişare a fost găsit ca un om, S-a smerit şi S-a făcut ascultător pînă la moarte, şi încă moarte de cruce,"

(Filipeni 2:8); Hristos—„pe care Dumnezeu L-a înălţat nespus de mult şi I-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentru ca „în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ şi de sub pământ, şi orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul," (Filipeni 2:9-11); încarnarea inimii lui Dumnezeu.

Despre prima Lui venire cineva a scris:

Isus a fost veritabilul adevăr al lui Dumnezeu;

Isus a fost frumuseţea sfinţeniei lui Dumnezeu;

Isus a fost puritatea naturii lui Dumnezeu;

Isus a fost realitatea iubirii lui Dumnezeu;

Isus a fost certitudinea promisiunii lui Dumnezeu;

Isus a fost maiestatea puterii lui Dumnezeu;

Isus a fost autoritatea tronului lui Dumnezeu;

Isus a fost mila inimii lui Dumnezeu;

Isus a fost depozitarea plinătăţii lui Dumnezeu;

Isus a fost testamentul voii lui Dumnezeu;

Isus a fost oceanul tuturor râurilor curgătoare ale bogăţiilor harului lui Dumnezeu.

Absolut fără de păcat a fost Hristosul pe a cărei frunte a strălucit diadema creaţiunii lumii, al cărui braţ a ridicat sceptrul autorităţii universale, a cărei maiestate a umplut

cerul de glorie, a cărei mînie a umplut iadul cu teroare, a cărei bunătate a umplut acest pămînt cu binecuvîntare. Viaţa Lui a fost o oglindă fără pată reflectînd înţelepciunea lui Dumnezeu. Caracterul Lui incomparabil încă străluceşte ca cea mai curată diademă a pămîntului.

Acesta este cel sfînt şi atotputernic care va veni din nou. Unul care a împărtăşit gloria Tatălui înainte de întemeierea lumii, care a fost iubit de Tatăl înainte ca lumea să existe (Ioan 17), care înainte de crearea lumii a fost co-existent, co-egal, co-etern cu Dumnezeu. Acela care va veni din nou este El, care, în timpul zilelor Lui în trup pe pămînt, n-a atins niciodată nici o notă discordantă, n-a fost niciodată vinovat de eroare de judecată, n-a avut niciodată nici o umbră de slăbiciune morală datorită vreunei ispite, n-a permis niciodată ca împrejurările să lase urme pe caracterul Lui — Domnul sîngelui din Ghetsimani, Domnul cuielor Calvarului, al mormîntului gol unde El a zdruncinat cu o singură lovitură imperiul morţii, Domnul norilor care L-au ascuns cînd El S-a nălţat de pe muntele Măslinilor.

2. Comentarii cu privire la certitudine

Sfintele Scripturi, de la Geneza pînă la Apocalipsa ne spun că El vine în chip auzibil, vizibil, personal, iminent. Sfintele Scripturi nu spun cînd El va veni, dar dacă Biblia accentuiază mai puternic un lucru, acela este certitudinea venirii din nou a lui Isus Hristos pe acest pămînt. Venirea Lui este una din pietrele unghiulare pe care este zidit templul planului lui Dumnezeu pentru această lume.

În Vechiul Testament sînt vreo 380 de profeţii cu privire la prima venire a lui Hristos. Ele au stat ,,ca şi farul de lumină pe dealurile lui Dumnezeu". Şi aproximativ vreo 370 de versete în Noul Testament se referă la venirea Lui a doua. Scripturile pretutindeni alochează o preeminenţă covîrşitoare venirii a doua a lui Hristos. Hristos, în a cărui

persoană a fost centralizat scopul final al lui Dumnezeu. Hristos zice că El va veni, că El va veni în glorie, că El va veni în gloria Lui, că El va veni cu glorie mare. Dintre toate cele şapte pînă la opt mii de versete din Noul Testament, un verset din fiecare 25 ne îndreaptă privirile înainte la venirea din nou a Domnului Isus. Adeseori este pus înainte ca şi marea speranţă a bisericii, ca promisiunea promisiunilor , ca şi consumarea, ca şi îndeplinirea tuturor promisiunilor, ca şi încoronarea tuturor speranţelor evanghelice şi evanghelistice, ca şi suma tuturor profeţiilor şi rugăciunilor.

Nu există o singură virtute creştină la care să se apeleze. Cît de fericiţi şi mulţumitori ar trebui să fim noi pentru asigurarea lui Isus, ,,Iată, Eu vin curînd''. Ce bogăţii de nemăsurat sînt cuprinse în acest adevăr. Este un depozit de aur de două mii de ani la care oamenii au venit ca să găsească aici atît hrană spirituală cît şi hainele neprihănirii.

Tot atît de sigur după cît de sigură a fost întruparea lui Isus, tot atît de sigur a fost moartea răscumpărătoare a lui Hristos, tot atît de sigur a fost autoritatea lui Hristos bazată pe învierea lui în trup, dovada dumnezeirii lui Hristos, completarea lucrului Lui de mîntuire – tot atît de sigură este întoarcerea din nou a lui Hristos pe pămînt ca să ia în primire domnia Lui şi să completeze aceea ce El a început la crucea Calvarului.

Isus a venit din nou ca să învieze pe morţii neprihăniţi şi să facă pe creştinii care vor fi vii în timpul acela să fie răpiţi împreună în nori ca să întîmpine pe Domnul în văzduh (1 Tesaloniceni 4:17). Isus va veni înapoi ca să domnească în neprihănire. Atunci starea de apostazie a Bisericii, înmulţirea fărădelegilor lumii, problemele lumii noastre păcătoase, războaiele, clasele sociale, rasele, prejudiciile şi urile naţionale, nedreptăţile economice, beţia, cruzimea, ignoranţa, patima, şi pofta deşartă vor fi şterse — nu prin efortul omenesc, ci prin puterea prezenţei Sale.

Sînt aceia care predică şi învaţă că răscumpărarea omenirii va fi înfăptuită prin ştiinţă, filozofie, educaţie. În ce priveşte efectul pe care religia îl va avea în răscumpărare este ideea că va fi predicarea împotriva războiului, a capitalismului, prin care se va crea o nouă ordine socială, şi lumea va fi schimbată ca să vină împărăţiei lui Dumnezeu. Toată această gîndire este împotriva întregului plan de mîntuire al lumii aşa cum este arătat în Sfînta Scriptură.

Cînd, aşa după cum a anticipat Isaia, ,,Din săbiile lor îşi vor făuri fiare de plug şi din suliţele lor cosoare; nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia şi nu va mai învăţa războiul'' (Isaia 2:4).

Cînd împărăţiile acestei lumi vor deveni împărăţiile Domnului nostru şi a Hristosului Său,'' (Apocalipsa 11:15).

Cînd, după cum învaţă Isaia, ,,Domnul oştirilor va împărăţi pe muntele Sionului,'' (Isaia 24:23); cînd, după cum spune Mica, ,,Neamurile se vor duce cu grămada la El şi vor zice, ,,Veniţi, haidem să ne suim la Muntele Domnului cu casa Dumnezeului lui Iacov ca să ne înveţe căile Lui, şi să umblăm pe cărările Lui! Căci din Sion va ieşi Legea, şi din Ierusalim Cuvîntul Domnului.'' (Mica 4:2); cînd după cum a spus David în psalmul lui mesianic, ,,în zilele va înflori Cel neprihănit, şi va fi belşug de pace pînă nu va mai fi lună. El va stăpîni de la o mare la alta, şi dela rîu pînă la marginile pămîntului''(Psalmul72:7-8). Natura şi harul proclamă deopotrivă un Mesia care va veni din glorie, din cer, în toată puterea Sa, ca ceva indispensabil ca să-şi copleteze cursurile lor destinate. Natura cere venirea Lui ca să-şi corecteze dezordinile ei, să repare structurile ei sfărîmate, să restaureze energiile ei epuizate, să îndreptăţească vocea conştiinţei atît de mult dispreţuită, să stabilească mărturia ei sublimă cu privire la creatorul nostru care a fost pus în dubiu pentru prea mult timp. Venirea Lui în glorie din nou, cu toate împrejurările care o vor însoţi şi efectele ei asupra

bisericii este un motiv sublim pentru activitatea evanghelistică şi misionară şi nu pentru visurile unor ignoranţi fanatici, şi nu pentru gîndiri speculative în teologie. Este un adevăr divin revelat.

Cu mult mai minunat decît demonstraţia Rusaliilor, cu mult mai dramatică decît distrugerea Ierusalimului, cu mult mai binecuvîntată decît coborîrea Duhului Sfînt, cu mult mai binecuvîntată decît plecarea pentru a fi cu Domnul va fi întoarcerea literală, vizibilă în trup a lui Hristos. Nici o întîmplare nu se pare mai puţin probabilă pentru raţiunea neajutată a omului. Nici un eveniment nu este mai sigur în lumina înspirată a Scripturilor. ,,Acest Isus,... va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd la cer'' (Faptele Apostolilor 1:11). ,,Iată că El vine pe nori şi orice ochi Îl va vedea'' (Apocalipsa 1:7).

După cum El a apărut în viziunea lui Isaia, pentru ucenici pe muntele sfînt, pentru Pavel pe drumul spre Damasc, pentru Ioan pe insula Patmos, cu toată siguranţa că Fiul Omului va apare, aşa după cum El a promis, şi este scris în Matei 26:64, ,,Ba, mai mult, vă spun că de acum încolo veţi vedea pe Fiul Omului şezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu şi venind pe norii cerului.''

Este aceasta şi credinţa ta? Eşti tu pregătit pentru venirea Lui? Pregăteşte-te să întîlneşti pe Dumnezeul tău! Maranata! Isus vine! Vino Doamne Isuse cît mai degrabă!

3. Comentarii cu privire la unele presupuneri

Ceea ce unii afirmă cu privire la a doua venire a lui Hristos, eu le numesc doar presupuneri ale lor proprii.

A. Întîi, a doua venire a lui Hristos nu este prezenţa spirituală a lui Hristos — nu este o venire spirituală care are loc la regenerare, la naşterea din nou. Unul din cele mai mîngîietoare şi inspiratoare adevăruri este învăţătura că Isus Hristos vine în viaţa fiecărui credincios prin Spiritul Său

sfînt, locuind în El, întîrindu-l pentru serviciu, suferinţă şi creştere în har. Dar, faptul acesta trebuie să fie păstrat în armonie cu celălalt adevăr binecuvîntat că într-o zi Hristos va apare în mod literal în trup — şi că noi ,,atunci vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea aşa cum este" (1 Ioan 3:2).

B. Manifestarea specială a Duhului Sfînt la Rusalii nu a fost împlinirea promisiunii întoarcerii lui Hristos. Petru şi Pavel şi alţi apostoli inspiraţi, mult timp după Rusalii, au pus accent pe venirea lui Hristos, ca cel mai înalt motiv pentru viaţa lor şi pentru serviciul lor.

C. Evenimentele providenţiale din istorie, cum ar fi distrugerea Ierusalimului, nu pot să fie interpretate ca a doua venire a lui Hristos. Cu mult mai tîrziu după ce a avut loc această tragedie (ocuparea oraşului sfînt de către Titus), Evanghelistul Ioan a scris în Evanghelie şi în Apocalipsa despre venirea Regelui

D. Dezastrele cataclismice ale lumii nu pot să fie clasificate ca şi a doua venire a lui Hristos. Istoria este istoria Lui. Urmele Lui se văd pretutindeni în nisipurile timpurilor. A scoate pe Isus din istorie ar fi ca şi cînd ai scoate căldura din foc. Dar Sfînta Scriptură nu are un astfel de înţeles în legătură cu venirea din nou a lui Hristos. Marile conturbări din natură nu pot fi numite a doua venire a lui Hristos. Puterea lui Dumnezeu poate fi descoperită, mîna lui Dumnezeu poate fi văzută, şi vocea lui Dumnezeu poate fi auzită în astfel de conturbări. ,,Cutremurele de pămînt pot fi urmele paşilor Lui; fulgerele strălucitoare, lumina ochilor Lui; tunele puternice, sunetul vocii Lui; norii, praful lăsat de carăle Lui." Dar, aceasta nu este ceea ce Biblia înţelege prin venirea lui Hristos ca să se manifesteze înaintea lumii.

E. A doua venire a lui Hristos nu este nici apariţia Lui în ora morţii noastre. Noi ştim că pentru creştini moartea este un cîştig. Binecuvîntată este expresia, ,,a fi absent din trup," şi ,,a fi acasă cu Domnul." Dar, moartea nu se poate

separa de chin şi pierdere, întristare şi lacrimi. Înşişi cei ce sînt acum cu Domnul în bucuriile cereşti sînt în aşteptarea trupurilor lor glorioase şi în aşteptarea răsplăţilor şi reunirilor care vor fi ale lor la apariţia lui Hristos. Eu am văzut pe mulţi murind şi am auzit destul de mulţi în ora morţii spunînd că ei L-au văzut pe Hristos. Dar, aceasta nu este ceea ce noi înţelegem prin a doua venire a lui Hristos în lume.

F. Venirea lui Hristos nu este biruinţa lumii prin Evanghelie. Cucerirea Lui a fost glorioasă, victoriile Lui minunate, puterea cîştigătoare a Evangheliei s-au manifestat în toate părţile pămîntului. Hristos a avut biruinţele Lui. El continuă să biruiască, dar aceasta nu este ceea ce Biblia înţelege prin a doua venire a lui Hristos în lume.

4. Comentarii cu privire la unele caracteristici

Ce se va întîmpla cînd Hristos va veni în gloria Lui, gloria Tatălui, şi a sfinţilor îngeri? Ce se va întîmpla cînd El, care a fost ,,Dispreţuit şi părăsit de oameni'', Se va întoarce cu putere şi în glorie mare, slujit de miile oştirilor cereşti?

Prima fază a venirii a doua a lui Hristos va fi coborîrea din cer a Domnului. ,,Căci, Însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu Se va pogorî din cer, şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămaşi vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh'' (1 Tesaloniceni 4:16-17).

Milioane ale căror trupuri dorm în pămînt vor auzi vocea Lui. După cum Lazăr, mort în pămînt, a auzit vocea lui Hristos şi imediat s-a trezit la viaţă, tot aşa cei mîntuiţi care au murit se vor ridica la prima înviere. Corpurile credincioşilor vor învia glorificate. Morţii vor învia nesupuşi putrezirii, şi nemuritori (1 Corinteni 15:52-54). Căci ,,Trupul este semănat în putrezire şi înviază în neputrezire; este semănat

în ocară, şi înviază în slavă; este semănat în neputinţă şi înviază în putere, este semănat în trup firesc şi înviază duhovnicesc" (1 Corinteni 15:42-44). Acesta este chipul unic al învierii celor ,,morţi în Hristos", şi n-are nici o legătură cu învierea celorlalţi morţi, care va avea loc mai tîrziu, — ,,Ceilalţi morţi nu vor învia pînă la sfîrşitul mileniului" (Apocalipsa 20.5). Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas vom fi răpiţi toţi împreună cu ei în nori ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul" (1 Tesaloniceni 4:17).

Atît morţii mîntuiţi, cît şi credincioşii care trăiesc vor fi schimbaţi împreună şi vor întîmpina pe Domnul în aer. Unii creştini nu vor muri niciodată. O generaţie de credincioşi va trăi cînd Hristos va veni din nou. Lor li se vor da corpuri făcute asemenea corpului glorificat al lui Hristos şi vor fi luaţi la El fără de experienţa morţii (Filipeni 3.21). În această schimbare minunată ei vor fi îmbrăcaţi cu gloria imortalităţii, a nemuririi — ,,într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trîmbiţă. Trîmbiţa va suna, morţii vor învia nesupuşi putrezirii, şi noi vom fi schimbaţi" (1 Corinteni 15:52).

Da, morţii mîntuiţi şi creştinii în viaţă, se vor ridica împreună să întîmpine pe Hristos în aer, să fie salutaţi de El, şi să locuiască cu El, ,,să fie totdeauna cu Domnul" (1 Tesaloniceni 4:17). Aceasta este venirea Mirelui pentru Mireasa Lui. Evenimentul acesta va fi urmat de nunta Mielului (Apocalipsa 19:17) şi judecarea lucrării celor mîntuiţi (1 Corinteni 3:13-15). Noi vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos în corpurile noastre glorificate să primim răsplata după faptele făcute în această viaţă. Răsplata completă a credinciosului este ,,la învierea drepţilor" (Matei 25 şi Luca 29).

Apoi va veni timpul marilor încercări şi întristări. Va fi aşa după cum nu a fost niciodată de la începutul lumii şi pînă

la acest timp (Matei 24:15, Daniel 12:1). Ridicarea creştinilor din lume va aduce timpul marilor întristări. Cele două lucruri care vor contribui la aceasta vor fi absenţa Duhului Sfînt de pe pămînt şi prezenţa diavolului pe pămînt (Apocalipsa 12:12). Diavolul a fost scos prima dată de pe muntele lui Dumnezeu (Ezechiel 28.16) şi pus în văzduh (Efeseni 2:2). Cînd Isus va veni în văzduh, diavolul va fi aruncat pe pămînt. Mai tîrziu cînd Isus va veni pe pămînt ca să stea pe tronul gloriei Sale (Matei 25:31), pe însuşi tronul lui David (Luca 1:32), şi să domnească o mie de ani, diavolul va fi aruncat în adînc ,,ca să nu mai înşele neamurile, pînă cînd se vor împlini cei o mie de ani'' (Apocalipsa 20:23). Acestea vor fi cele trei stagii de dezvoltare la începutul capitolului din urmă care va fi scris pe pămînt.

Noi credem că aşa după cum s-au împlinit cele 380 de profeţii despre prima venire a lui Hristos, aşa se vor împlini şi cele 370 de profeţii despre a doua Lui venire.

Este un lucru înţelept să fim pregătiţi pentru venirea Lui pentru ceea ce înseamnă această pregătire în viaţa noastră. Dacă Hristos nu ar veni niciodată, şi atunci noi încă am fi cei mai cîştigaţi şi mai binecuvîntaţi pentru experienţa pe care am avut-o cu Hristos în această viaţă. Cît de mare va fi însă cîştigul nostru la venirea Lui a doua, ca să fim de partea Lui!

Iubite suflete nemîntuit, de ce vrei tu să te lipseşti de darurile Lui cele mai mari pentru această viaţă? De ce vrei tu să rişti să apari înaintea Lui ca duşman al Său şi să ajungi în ţara regretelor eterne, unde să te chinui pentru veşnicie? Fă-ţi timp şi cercetează Sfintele Scripturi şi crede în Hristos pentru ca să poţi avea parte şi tu la prima înviere de bucuria celor mîntuiţi.

5. Comentarii despre anumite concepţii cu privire la venirea a doua

Aici noi dorim să discutăm concepţiile oamenilor cu pri-

vire la a doua venire şi la mileniu — timpul cînd se va întinde pacea universală, cînd Hristos va domni şi va birui. Din pricina versetului 4 din capitolul 20 a cărţii Apocalipsei, noi îl numim ,,mileniu", care este cuvîntul latin pentru ,,o mie de ani". În timpul mileniului, diavolul va fi legat — luîndu-i-se orice putere. Există în lume trei sisteme importante de credinţe cu privire la mileniu.

Post-milenialismul — după ,,mileniu" — este credinţa că prin predicarea Evangheliei, prin lucrarea misionară şi prin educaţie, lumea va fi cîştigată la Hristos şi o perioadă minunată de pace şi de prosperitate se va instaura pe pămînt, după care Domnul Isus va veni personal pentru judecata finală, cînd atît cei buni, cît şi cei răi vor fi înviaţi şi aceasta va aduce sfîrşitul lumii. Punctul de vedere post-milenial, sau ,,după mileniu" este punctul de vedere evoluţionar — punctul de vedere de progres şi dezvoltare continuă spre bine. Este punctul de vedere natural pe care poate să-l aibă un om natural. Este felul în care omul natural ar proceda dacă ar fi în puterea lui să facă aceasta. Priviţi, însă, la condiţia spirituală a lumii de astăzi. Noi am avut predicare şi educaţie timp de două mii de ani şi nouă zecimi ale lumii sînt încă necreştine. Nu există un singur sat în întreaga lume care să fie convertit în întregime. Cîte mii de ani ne-ar lua să convertim întreaga lume chiar numai în parte? Luther a zis: ,,Unii zic că înaintea sfîrşitului lumii lumea va deveni creştină, dar aceasta este o falsitate făurită de diavolul ca el să întunece învăţăturile sănătoase ale Sfintelor Scripturi".

Pre-milenialismul, sau înainte de o mie de ani, este credinţa că Domnul Hristos va veni în mod personal înainte de ,,mileniu", înainte de o mie de ani ca să-Şi inaugureze domnia Lui peste întregul pămînt în acest timp.

Decanul Alford, unul din cei mai mari savanţi în limba greacă pe care lumea i-a cunoscut vreodată, a zis: ,,Majoritatea credincioşilor a adoptat ideea venirii Domnului

înainte de ,,mileniu'', după cum se pare a fi sensul însuşi al Sfintelor Scripturi, sensul clar şi de netăgăduit''.

Amilenialismul este credinţa că nu va fi nici o împărăţie pămîntească literală a lui Hristos, ci că El va veni în mod personal să aducă judecata şi să inaugureze împărăţia lui eternă. Amilenialiştii susţin că profeţiile, Scripturile, cu privire la împărăţia viitoare a lui Israel sînt împlinite în mod spiritual în biserică. Amilenialiştii cred că nu va fi o perioadă de o mie de ani de binecuvîntare şi pace pe pămînt urmînd întoarcerea lui Hristos.

Ei nu privesc înainte la o perioadă de aur, ei nu văd nici o utopie în viitor, ci o distrugere subită a lumii la venirea a doua a lui Hristos. Amilenialiştii cred că la a doua venire a lui Hristos va fi o distrugere cataclismică a pămîntului şi că atît cei mîntuiţi cît şi cei pierduţi vor intra în viaţa lor eternă în acel timp. Nouă ni se pare că punctul acesta de vedere este propagat în mod arbitrar şi că el este contrazis de faptele arătate în Biblie. Amilenialiştii cred că Scriptura profetică a Apocalipsei a fost scrisă, în cea mai mare parte, pentru mîngîierea creştinilor din primul veac şi s-a împlini în veacul întîi şi al doilea al erei creştine.

6. Comentarii cu privire la anumite cenzurări

De-a lungul anilor au trăit oameni integri şi devotaţi cauzei lui Hristos, care au cîştigat suflete şi care L-au slujit cu credincioşie pe Dumnezeu, dar pe care cei din vremea lor i-au numit eretici şi fără competenţă academică, numai pentru că au susţinut concepţia premilenistă a venirii a doua a lui Hristos.

Massilon a scris următoarele: ,,În zilele creştinătăţii primitive s-ar fi crezut apostazie ca să nu doreşti şi să nu tînjeşti după întoarcerea Domnului''. A. J. Gordon a remarcat: ,,Este ciudat că noi am ajuns în acea epocă în care se socoteşte a fi excentric să iubeşti venirea lui Hristos şi o

eroare teologică ca să zici împreună cu cei mai iubiţi apostoli, ,,Vino, Doamne Isuse, vino cît mai curînd".

Cu toate acestea, bărbaţi puternici, servi devotaţi, înaintea cărora Sfintele Scripturi s-au descoperit cu cea mai mare frumuseţe, nu numai că se unesc cu strigătul apostolilor, dar îşi unesc vocile, proclamînd venirea lui Hristos ca sfîrşit al veacurilor, ca ţintă a bisericii, ca încoronare însăşi a lui Hristos, singura speranţă pentru răscumpărare. A. P. Simpson relatează cititorilor lui despre o vizită pe care a făcut-o într-o catedrală din Europa, pe plafonul căreia un pictor faimos din trecut a pictat o frescă. După intrarea lui în clădire, el şi-a îndreptat ochii spre tavan, şi a văzut ceea ce i s-a părut un amestec inconsistent de culori. El a privit îndelungat şi cu seriozitate, fără să distingă nici o figură, nici o trăsătură clară a cuiva. Trecînd pe acolo îngrijitorul bisericii, vizitatorul şi-a exprimat dezamăgirea lui că n-a putut să vadă frumuseţea faimoasă a picturii, dar îngrijitorul a zîmbit şi a zis: ,,Nu este de mirare, domnule. Dumneata nu ai stat într-o poziţie bună ca să vezi lucrul acesta de artă. Vino cu mine!" Şi l-a condus pe vizitator în locul din catedrală în care artistul evident a stat şi s-a gîndit la opera lui, spre care el s-a întors mereu. Şi iată, că vizitatorul a văzut o capodoperă care i-a umplut ochii cu lacrimi şi l-a făcut să-şi aplece capul cu gratitudine în faţa lui Dumnezeu, a Aceluia care a îngăduit unuia din servii Lui, un geniu atît de mare, să creeze o asemenea minune. Simpson a raţionat că ceea ce poziţia aceasta a fost pentru studiul acelei picturi, poziţia pre-milenialistă este pentru înţelegerea Cuvîntului Domnului.

Unii dintre cei mai buni predicatori, păstori ai celor mai mari biserici, predică întoarcerea personală, corporală, vizibilă, iminentă, triumfală, pre-mileanialistă a Domnului înviat şi înălţat la cer. Aceşti oameni cred, bazaţi pe Sfînta Scriptură că un predicator predică numai jumătate din ven-

irea Domnului Isus Hristos dacă el neglijează sau ignorează venirea a doua. El este un predicator care predică numai jumătate din mesaj; îl întrerupe şi apoi dispare.

Fie ca Domnul să preseze însemnătatea venirii Sale pe inimile iubiţilor noştri cititori. Cercetaţi Sfintele Scripturi pentru că în ele veţi găsi viaţa veşnică.

Capitolul 4

ISUS VA VENI DIN NOU

Apocalipsa 1:1-8

Venirea a doua a lui Isus Hristos este speranţa bisericii şi soluţia istoriei umane. Noi ştim că El a venit de prima dată şi aceasta este acum istorire. Noi ştim că El va veni a doua oară şi aceasta este profeţie. Isus a venit prima dată ca să salveze sufletul; El va veni din nou ca să mîntuiască trupul. Isus a venit prima dată ca să salveze individul; El va veni a doua oară ca să salveze societatea. Isus a venit prima dată la o crucificare; El va veni a doua oară la o încoronare; El a venit prima dată la un rug; El va veni a doua oară la un tron. Prima dată cînd Isus a venit, El a stat înaintea lui Pilat. A doua oară cînd El va veni, Pilat va sta înaintea Lui.

A doua venire a Domnului este o necesitate, din pricina neputinţei omului. Omul este o creaţie dependentă; lucrările lui sînt sintetice, nu creative. Isus a venit prima dată pentru că omul nu a fost în stare să se răscumpere pe el însuşi. Rasa umană a făcut eforturi înainte ca să se răscumpere pe ea însăşi. Adam şi Eva au făcut această încercare în grădina Edenului cînd s-au acoperit cu frunze de smochin. Din ziua aceea şi pînă în ceasul acesta omul a încercat cu înfrigurare să se ridice din nămolul depravării omeneşti. Cursul istoriei ne arată falimentul lui. Faptele bune, generozitatea caritabilă, eforturile etice nu a fost o soluţie. Oricît de bune ar fi fost ele la nivelul omenesc, ele n-au reuşit să se ridice la standardele perfecte ale unui Dumnezeu Sfînt

Astfel, crucea a devenit răspunsul la neputinţa omului de

a se salva pe el însuşi. Salvarea trebuie să fie un lucru al harului Lui Dumnezeu în totalitatea ei. Crucea descoperă pe Dumnezeu în bunătatea Lui cea mai mare. Crucea descoperă omul în răutatea lui cea mai mare. Înainte de Hristos, crucea a fost instrumentul de ucidere. Aceasta a fost metoda de execuţie a criminalilor, asemănătoare cu scaunul elctric sau cu camera de gazare de azi. De cînd Isus a murit pe cruce, oamenii se duc la cruce ca să trăiască. Scaunul morţii a devenit sursa vieţii. Acesta este răspunsul lui Dumnezeu la neputinţa omului pe plan individual. Nu numai că omul este neputincios pe plan individual, deci avînd nevoie de intervenţia divină — de crucificare — ca să fie salvat. Există o altă formă a dependenţei sale: Omul este neputincios din punct de vedere social. Răscoleşte paginile istoriei şi vei afla că aceasta este adevărat. Războaiele şi veştile de războaie, naţiunile ridicîndu-se împotriva altor naţiuni, şi împărăţii împotriva altor împărăţii. Ura de rasă, ura de clasă, ura politică, ura economică — toate dovedesc că omul intensifică problema lui în încercarea de a o rezolva. Noi sîntem experţi în a cîştiga războaiele, dar sîntem experţi de asemenea în a pierde pacea. Ştiinţa a făcut lumea o vecinătate dar nu o frăţietate. Un om poate urca într-un avion şi să ajungă oriunde în lume în cîteva ore. Progresul tehnic a adus lumea mai aproape din punct de vedere geografic, nu însă din punct de veder spiritual.

Care este soluţia? Dumnezeu trebuie să intervină din nou. Atunci, ,,orice genunchi se va pleca înaintea Mea şi orice limbă va da slavă Lui Dunmezeu,'' zice Domnul. Săbiile lor vor fi făurite în fiare de plug şi suliţele lor se vor preface în cosoare. ,,Lupul şi mielul vor paşte împreună, pămîntul va fi plin de cunoştinţa Domnului ca fundul mării de apele care-l acopăr''. Acesta este răspunsul la nebuniile şi decăderile oamenilor. Nu există nici o altă soluţie la situaţia umană. Nu este de mirare că versetul cu care se încheie

Biblia oferă o rugăciune pentru întoarcerea Domnului.

Apocalipsa 22:20 ne spune că, ,,Cel ce adevereşte aceste lucruri zice: ,,Da, Eu vin curînd! Amin! Vino Doamne Isuse!"

Venirea a doua este răspunsul la răutatea de astăzi. Isus nu va zăbovi; El va veni cu toată siguranţa. La fiecare 25 de versete din Noul Testament, un verset vorbeşte despre întoarcerea glorioasă a lui Hristos. De ce a inspirat Duhul Sfînt pe atîţia scriitori ai Noului Testament să reamintească atît de adeseori venirea lui? Pentru ca Biserica să nu uite despre Hristos. Sînt zile glorioase în aşteptare pentru lumea noastră, dar numai pentru cei care se găsesc în planul lui Dumnezeu. Întreaga creaţie avansează spre acest eveniment divin.

Vom arăta acum că Isus va veni înapoi *în chip vizibil*. Vom arăta că El va veni înapoi *victorios*. În al treilea rînd, El va veni înapoi cu *răzbunare*. Lăsaţi să considerăm că Isus va veni înapoi în chip vizibil.

I. Isus vine înapoi în chip vizibil

Scripturile promit că ,,Orice ochi îl va vedea; şi cei ce L-au străpuns, şi toate seminţiile pămîntului se vor boci" (Apocalipsa 1:7).

Multe încercări au fost făcute să se spiritualizeze acest eveniment, dar Cuvîntul lui Dumnezeu ne asigură că a doua venire a lui Isus va fi tot atît de reală ca şi prima venire. În secolul al XII-lea, agnosticii au încercat să reducă prima venire la o viziune. Ei n-au crezut că Hristos ar fi putut veni în trup din pricină că, după părerea lor, trupul (carnea) este păcătos. Deci, El ar fi fost păcătos într-un astfel de caz.

Într-o formă asemănătoare, mulţi încearcă să spiritualizeze a doua venire. Ei zic că Isus Hristos vine în viaţa omului cînd el este născut din nou, şi că aceasta este venirea Lui a doua. Dar, oameni mîntuiţi ca şi Pavel au privit spre o

venire vizibilă chiar dacă Hristos a venit la ei într-o experienţă a salvării. Alţii spun că a doua venire a lui Hristos a avut loc la venirea Duhului Sfînt din ziua Rusaliilor. Dar după venirea Duhului Sfînt, Pavel, Iacov şi Ioan au privit înainte la întoarcerea Domnului. Alţii susţin că a doua venire are loc la moartea creştinului. Dar, moartea nu este venirea Domnului la creştin, ci plecarea creştinului la Domnul.

Cînd Hristos S-a înălţat la cer, ucenicii au observat acest eveniment şi au văzut pe Isus dispărînd. Cuvîntul lui Dumnezeu ne spune despre doi oameni îmbrăcaţi în haine albe care au zis: „Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd spre cer" (Faptele Apostolilor 1:11). Acelaşi Isus va veni înapoi cu un corp real. Ucenicii Lui L-au văzut înălţîndu-se, urmaşii Lui Îl vor vedea coborîndu-Se. Acelaşi Isus care s-a născut într-o iesle va veni din nou. Acelaşi Isus care a crescut în tîmplăria lui Iosif din Nazaret va veni din nou. Acelaşi Isus care a fost botezat în Iordan va veni din nou. Acelaşi Isus care a predicat Predica de pe Munte va veni din nou. Acelaşi Isus care a vorbit furtunii şi a spus vîntului să se liniştească şi a potolit apele va veni din nou.

Acelaşi Isus care a întrerupt fiecare serviciu de înmormîntare cu care a venit în contact va veni din nou. Acelaşi Isus care a îndepărtat norii de pe cerurile umanităţii va veni din nou. Acelaşi Isus care a atins curcubeul speranţei peste norul durerilor omeneşti va veni din nou. Acelaşi Isus care a biruit mormîntul va veni din nou. Acelaşi Isus care deschide uşa dimineţii şi inundă lumea cu lumină şi frumuseţe va veni din nou. Acelaşi Isus care a vorbit sufletului meu de copil de treisprezece ani va veni din nou.

Cînd Isus a venit prima dată, oamenii din timpul Său priveau spre o împărăţie vizibilă, şi El le-a dat o împărăţie

spirituală. Contemporanii noştri privesc spre o împărăţie spirituală, şi cînd Isus Se va întoarce, El va aduce o împărăţie vizibilă. Aceasta este promisiunea Bibliei. Întîi, Ioan ne spune că la apariţia lui Isus, noi vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea aşa cum este. Aşa cum este, nu cum era cînd umbla pe drumurile pline de praf ale Galileii. Nu cum era, trădat şi părăsit de oamenii cei mai aleşi ai zilelor Sale. Nu cum era singuratic în grădina Ghetsimani, nu cum era purtînd crucea ruşinii pe înălţimea Golgotei. Nu cum era odinioară — zdrobit, bătut şi istovit, rănit, în timp ce-Şi dădea sufletul pentru noi. Noi Îl vom vedea aşa cum este El. Cît de glorioasă este speranţa credinciosului! Hristosul experienţei va deveni Hristosul istoriei. Gloria strălucitoare a venirii Sale se va măsura cu puterea exercitată de El în vieţile noastre, în convertirea noastră şi în sfinţirea noastră. Şi cînd Îl vom vedea în frumuseţea Lui înflăcărată, noi Îl vom cunoaşte. Va fi ceva în înfăţişarea fizică care va coincide cu experienţa vieţilor noastre în zilele absenţei Sale. El va fi o privelişte pentru ochii noştri spirituali suferinzi. Ochii noştri au văzut multe privelişti frumoase în timpul peregrinărilor noastre pe pămînt. Noi am văzut apusuri de soare feerice, care au scos strigăte de plăcere din sufletele noastre. Noi am privit spre răsărituri de soare liniştite, anunţînd venirea unei zile noi. Noi am privit surîsul simplu de pe faţa unui copil nevinovat. Noi am rămas uimiţi în faţa unor mari opere de artă. Noi am rămas fascinaţi în faţa gloriei măreţe a munţilor uriaşi. Dar viziunea umană va atinge înălţimea vederii sale cînd noi vom privi în faţa Hristosului eternităţii.

Aceasta este speranţa care ţine biserica vie. Fără această aşteptare glorioasă, viaţa ar fi insuportabilă. Privirea înainte continuă să ţină adunarea celor răscumpăraţi în mişcare. Acest viitor binecuvîntat a dat primilor creştini putere pentru înaintare. Ei au privit înainte la o reîntoarcere a lui

Hristos, şi cu acest adevăr frumos, cu care şi-au încălzit inimile, ei au transformat imperiul roman şi au pus pe goană forţele întunericului. Acest adevăr magnetic ar trebui să facă făclii aprinse din fiecare credincios. Dezrădăcinaţi această doctrină minunată a venirii a doua şi veţi ofili fiecare floare de pe mormintele iubiţilor noştri, pentru că învierea lor este legată de venirea a doua a Domnului; veţi zdrobi speranţele acelora care vor fi vii şi transformaţi la venirea Lui. Renunţaţi la venirea a doua a Răscumpărătorului şi toată creaţia va continua să geamă, să sufere fără de nici o speranţă că va scăpa din legăturile corupţiei.

A doua venirea nu este esenţială numai pentru Biserică, ci este esenţială chiar pentru Dumnezeire. Întoarcerea vizibilă a lui Hristos este completarea la ceea ce Dumnezeu intenţionează să facă cu şi pentru rasa umană. Aceasta este important pentru scopul lui Dumnezeu. Întruparea lui Hristos fără de încoronarea ar fi ca înălţimea fără de adîncime, ca apusul fără de răsărit, ca noaptea fără de zi. Oamenii nu pot afirma Betleemul şi să nege Muntele Măslinilor, muntele înălţării. Cele două apariţii divine, venirea întîi şi venirea a doua, sînt esenţiale pentru desăvîrşirea intenţiei lui Dumnezeu pentru oamenii păcătoşi.

Chiar la Cina Domnului credinciosul priveşte în amîndouă direcţiile, pentru că atunci cînd el se împărtăşeşte din elementele Cinei Domnului, el priveşte îndărăt spre cruce, dar şi înainte spre reîntoarcerea Domnului.

„Pentru că ori de cîte ori mîncaţi din pîinea aceasta şi beţi din paharul acesta, vestiţi moartea Domnului pînă va veni El" (1 Corinteni 11:26).

Bazat pe acest adevăr, fiecare creştin se poate bucura şi poate mărturisi. Noi nu trebuie să fim ocupaţi cu venirea Lui, ci ocupaţi pînă la venirea Lui, privind înainte la speranţa binecuvîntată şi la apariţia Marelui nostru Dumnezeu, şi a Marelui nostru Isus Hristos. În lumina

acestui adevăr noi trebuie să trăim cu cumpătare în neprihănire, ca fii ai lui Dumnezeu în lumea de astăzi.

Pînă acum a fost privilegiul nostru să arătăm faptul că Isus va veni din nou în mod vizibil. Acum vom arăta al doilea lucru pe care Sfînta Scriptură îl face clar, şi anume, că Hristos va veni înapoi victorios.

II. Isus Hristos va veni înapoi în mod victorios

Prima dată Isus a venit în înjosire. Data viitoare cînd va veni, va veni în spendoare, în glorie. Prima dată cînd a venit, El a venit să răscumpere; a doua oară va veni să domnească. Prima dată cînd a venit, a venit ca un servitor; data viitoare cînd va veni, va veni ca un suveran. Prima dată cînd a venit, I s-a refuzat să I se dea să bea; data viitoare cînd va veni, credincioşii mulţumitori Îi vor oferi cea mai bună băutură pe care pămîntul o poate oferi.

Într-o zi Isus a făcut o călătorie scurtă cu ucenicii Lui într-o corabie. Apele au fost calme şi vîntul a suflat uşor. După aceea marea s-a tulburat, şi vînturile domoale au devenit furioase şi s-au schimbat într-o furtună vijelioasă. Fulgerele au început să spintece plafonul norilor. Trăsnetul a început să bubuie şi corăbioara mică a început să se legene şi să se clatine, să pocnească şi să scîrţîie, iar ucenicii îngălbeniţi au început să privească unii la alţii şi să zică, ,,Noi vom muri în noaptea aceasta".

Isus dormea liniştit la un capăt al corabiei. Ucenicii l-au trezit pe Isus din somn şi I-au zis: ,,Nu-ţi pasă că pierim?" (Marcu 4:38)

Isus S-a ridicat, şi înainte ca să dojenească furtuna, El a dojenit pe ucenicii Săi, zicîndu-le, ,,O, voi puţin credincioşilor!" (Matei 8:26)

Apoi El a liniştit furtuna înfricoşătoare; şi valurile şi-au încetat furia. Vînturile s-au liniştit. Norii s-au împrăştiat. Lumina galbenă a lunii a început să apară din nou printre nori.

Această istorie ne arată ce se va întîmpla cînd Hristos va veni din nou. Noi trăim în zile frumoase. Corabia civilizaţiei a cunoscut şi cunoaşte multe furtuni. Războaie apar în continuu în cîmpul dezacordurilor omeneşti. La hotare se aude zgomotul baionetelor. Inimile oamenilor se umplu de frică. Ura dintre indivizi şi naţiuni frămîntă tot mai mult inimile oamenilor. Barometrul spiritual cade foarte repede. Chiar dacă numărul membrilor bisericilor este la nivelul cel mai înalt pe care l-am avut vreodată, condiţa morală a omenirii este mai joasă ca oricînd. Familiile slăbesc în relaţiile lor; credincioşia în căsătorie este spulberată de vînt. Se pare că lumea nu va putea să evite o distrugere catastrofică. Dar Hristos va veni din nou şi El va vorbi într-o limbă cunoscută, ,,Pace vouă''. Şi cînd El va vorbi, orice tun va fi redus la tăcere, orice armă va fi scoasă din luptă, orice submarin şi avion vor zice, ,,Dă-mi voie să fiu servul omului, şi nu distrugătorul lui''. ,,Vino, Doamne Isuse'' este chemarea sufletelor noastre.

Biserica nu poate să producă victoria pe care Hristos o va aduce cu El, pentru că nu toţi sînt gata să se unească cu biserica. Biserica se luptă cu imperfecţiunile şi cu diviziunile ei. Nouă ni s-a dat o imagine luminoasă despre aceasta cînd Hristos S-a aflat pe Muntele Schimbării la Faţă. În timp ce ucenicii Lui aşteptau ca El să se întoarcă, un tată disperat s-a apropiat de grupul ucenicilor lui Isus cerîndu-le să-i vindece copilaşul. Ucenicii au încercat tot ce au ştiut şi s-au rugat, dar fără nici un rezultat. După ce Hristos S-a coborît de pe munte, tatăl a alergat la El şi I-a zis: ,,Eu l-am adus la ucenicii Tăi, dar ei n-au putut să-l vindece; Doamne ajută-mă!''

Isus a vindecat băiatul îndată, şi ucenicii au fost nedumeriţi. De ce n-au putut ei să facă lucrul acesta? Devotarea lor imperfectă a fost cauza.

Hristos este astăzi într-o stare glorificată. Aici jos, la

poalele dealului, Biserica încearcă să scoată demoni şi să vindece o civilizaţie bolnavă dar noi sîntem fără de putere şi fără de nici un ajutor, cum au fost şi ucenicii Lui. Într-o zi Se va coborî Marele Medic cu vindecarea pe aripile Lui. Ce Biserica n-a putut să facă în lipsa ei de devotare spirituală, Hristos va face în gloria venirii Sale. Acest fapt nu micşorează responsabilitatea noastră faţă de o lume pierdută şi bolnavă în păcat, însă ne face să devenim conştienţi de faptul că trupul lui Hristos pe pămînt nu este complet. Hristos, capul bisericii, va veni din nou şi aceasta va aduce glorie pentru biserică şi pace pentru lume.

În Evanghelia după Matei, Hristos aseamănă venirea Lui cu fulgerul ce străluceşte printre norii de pe cer. El a zis: ,,Căci cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede pînă la apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului'' (Matei 24:27). Cînd am privit prima dată la acest verset, el mi-a vorbit despre întoarcerea subită a lui Hristos. ,,El vine,'' — m-am gîndit eu, — ,,cu mare grăbire şi putere,'' dar meteorologii ne spun despre fulgerul de la răsărit la apus că are o însemnătate specifică. Cînd o furtună se apropie, fulgerul străluceşte de la vest spre nord-vest. Cînd fulgerul străluceşte de la răsărit spre apus, aceasta înseamnă că furtuna a trecut. De fapt, fulgerarea care luminează de la răsărit spre apus este curcubeul în timpul nopţii. Acest verset apare ca să ne înveţe despre grăbirea venirii Sale; şi ceva chiar mai mult, anume, faptul glorios că atunci cînd El va veni, furtunile vieţii se vor fi consumat. Furtuna morţii a trecut. Furtuna războiului a trecut. Furtuna bolii a trecut. Cînd Isus va veni, dezamăgirile amare şi limitările care fac viaţa grea vor fi lucruri din trecut. Amin, Vino Doamne Isus!

În versetul 28 al acestui capitol al Evangheliei după Matei, găsim o afirmaţie stranie, Isus zice: ,,Adevărat vă spun că unii care vor sta aici nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăţia Sa'' Matei

16:28) El vorbea ucenicilor Lui cînd a enunţat această profeţie. Noi ştim că aceşti oameni au murit şi Hristos nu S-a întors. Care poate să fie interpretarea acestui verset tainic, greu de înţeles. Răspunsul se poate afla în versetul 1 al capitolului următor. Isus a luat cu El pe Petru, Iacov şi Ioan şi i-a dus la o parte pe muntele Schimbării la Faţă. Nimeni nu poate să înţeleagă acest verset din Scriptură, dacă nu-şi dă seama în primul rînd că este o anticipare a venirii Lui a doua. Aceasta este o repetiţie în miniatură a lucrurilor care se vor întîmpla în viitor. Şi aici Petru, Iacov şi Ioan au primit o întrezărire a viitorului.

Isus a apărut înaintea lor în gloria transfigurării, şi alături de El sînt Moise şi Ilie, în conversaţie cu El. Hristos cel glorios este văzut în îmbrăcămintea Lui de la a doua venire. Pentru mine, Moise şi Ilie simbolizează două grupe care vor fi cu El în ziua aceea. Moise reprezintă pe credincioşii care au murit în credinţă şi vor învia la venirea lui Hristos. Ilie, pe de altă parte, reprezintă pe creştinii care trăiesc şi care vor fi transformaţi, nu înviaţi, pentru că, întocmai ca Ilie, ei nu vor muri. Eu am un frate creştin care s-a dus să fie cu Domnul după cel de-al doilea război mondial. Dacă Hristos S-ar întoarce în ceasul acesta, fratele meu ar fi în grup cu Moise; eu aş fi în mulţimea mare a lui Ilie.

În capitolul faimos al învierii, 1 Corinteni 15, noi avem o demonstrare a acestui adevăr. Apostolul Pavel ne spune că la întoarcerea lui Hristos, El va nimici, El va înlătura moartea prin înviere. El încheie exclamînd, ,,Unde îţi este biruinţa moarte? Unde îţi este boldul moarte?''

,,Boldul morţii este păcatul; şi puterea păcatului este Legea. Dar mulţumiri fie aduse Lui Dumnezeu care ne dă biruinţă prin Domnul nostru Isus Hristos''.

Notaţi frumuseţea refrenului dublu: ,,Unde îţi este biruinţa moarte?'' Numai creştinii în viaţă care nu vor muri ci vor trăi la venirea a doua vor putea să cînte acest refren.

Mamele noastre şi taţii noştri şi iubiţii noştri care au murit, nu vor putea să cînte acest refren. Dar ei vor putea să cînte, ,,O mormîntule, unde îţi este biurinţa ta?'' Ei au murit şi au fost îngropaţi, dar mormîntul n-a putut să-i ţină. Astfel grupul cu Ilie vor cînta, ,,O, moarte, unde îţi este boldul tău?'' Iar grupul cu Moise va cînta ,,O mormîntule, unde îţi este biruinţa ta?''

Atunci, împreună, noi vom cînta cu toţii în cor, ,,Mulţumiri, mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruinţă prin Domnul nostru Isus Hristos''. Aleluia!

Isus va veni în mod vizibil. Isus va veni în mod victorios. În al treilea rînd dorim să prezentăm acum adevărul că Isus va veni în mod răzbunător.

III. Isus va veni în mod răzbunător

Nouă ni se spune în 2 Tesaloniceni că venirea Lui Isus va fi revelată într-un foc mistuitor, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu (2 Tesaloniceni 1:8).

În cartea Apocalipsei, Ioan ne informează despre venirea Lui pe nori, ,,Şi orice ochi Îl va vedea; şi cei ce L-au străpuns şi toate seminţiile pămîntului se vor boci din pricina Lui'' (Apocalipsa 1:7). Acesta este un adevăr pe care noi trebuie să-l sublinem. În timp ce venirea lui Hristos va aduce glorie pentru copiii lui Dumnezeu, ea va însemna dezastru pentru oamenii nemîntuiţi care refuză să vină în faţă cu Hristosul milei şi iubirii.

A doua venire a lui Hristos va fi un timp tragic pentru omul care ignoră legea morală a lui Dumnezeu şi trăieşte ca şi cînd Hristos nu ar fi murit. Noi avem mulţi în ţara noastră pe care cele zece porunci nu-i interesează şi trăiesc ca şi cînd ele nu ar avea nici o referinţă la vieţile lor. Sînt mulţimi care desconsideră Biserica şi o tratează cu indiferenţă. Noi nu trăim într-o zi cînd lumea luptă împotriva bisericii; lumea nu luptă împotriva ei ci doar o ignoră. Pentru ei Biblia nu are

nici un mesaj şi Duhul Sfînt nu este o realitate. Ei nu sînt siguri de cer, dar ei sînt siguri că iadul nu există. Venirea Domnului va fi o descoperire a furiei lui Dumnezeu pentru astfel de oameni.

A doua venire a lui Hristos va fi de asemenea tragică pentru omul bun, moral care îşi bazează interesele lui spirituale pe faptele lui morale, bune şi etice. Cuvîntul lui Dumnezeu încurajează pe oameni să trăiască vieţi drepte, dar îi informează în acelaşi timp că o trăire morală nu poate servi ca un substitut pentru mîntuire. Noi nu sîntem mîntuiţi pe baza lucrărilor neprihănirii, pe baza faptelor noastre bune pe care noi le facem ci, datorită milei lui Dumnezeu, răscumpărarea devine posesiunea noastră. Cu toate acestea sînt mulţi oameni care îşi plasează speranţa lor pe temelia neprihănirii omeneşti. Venirea a doua va fi un eveniment devastator pentru cei care n-au fost răscumpăraţi cu adevărat.

Venirea a doua a lui Hristos va fi un timp de plîns şi de disperare pentru cel care nu este un membru al bisericii lui Hristos. Isus ne-a spus că în ziua aceea mulţi vor veni şi vor zice, ,,N-am proorocit noi în numele Tău? N-am scos noi demoni în numele Tău?'' Hristos le va zice :,,Depărtaţi-vă de la Mine. Eu nu v-am cunoscut niciodată''. Nu e de ajuns să fii un membru al bisericii. Odată un om s-a oprit să vorbească cu un prieten într-un hotel şi a zis: ,,Eşti tu un predicator?'' Prietenul meu a răspuns afirmativ. Omul s-a interesat atunci, ,,în ce biserică?'' Prietenul meu l-a informat că el este baptist. Omul a zis din nou: ,,O, tu eşti baptist; tu faci parte din biserica care crede că numai membrii ei vor merge în cer''. Prietenul meu a răspuns, ,,Tu eşti greşit, eu sînt mai îngust decît a crede lucrul acesta. Nu e de ajuns să fii numai membru''.

A doua venire a lui Hristos va fi un timp tragic pentru cel ce amînă. Intenţiile bune nu vor fi suficiente în ceasul acela.

Nu este de ajuns ca să se afirme nevoia cuiva de iubirea răscumpărătoare a lui Hristos. Păcătosul trebuie să-şi însuşească această iubire. Cît de mulţi însă amînă pentru o zi viitoare ceea ce ar trebui să facă astăzi. Cuvîntul lui Dumnezeu este insistent în a urgenta pe oameni să primească mîntuirea Lui astăzi. Catolicii vreau să înconjoare faptul că tîlharul de pe cruce a fost mîntuit fără de botez pentru că el a fost botezat, spun ei, ,,cu botezul dorinţei''. Ei spun că el ar fi fost botezat mai tîrziu dacă el ar fi trăit. Dar dorinţa numai ca să fii mîntuit nu este de ajuns. Oamenii şi femeile nu trebuie să amîne mîntuirea lor pentru cîndva în viitor. Unul din cele mai mari păcate pe care le putem comite împotriva lui Hristos este ca să amînăm acum întîlnirea cu El; este ca să-l ignorăm acum. Venirea Domnului nostru va fi un moment tragic pentru acest grup.

În lumina venirii iminente a lui Hristos, creştinul ar trebui să fie ocupat cu ceea ce este important. Acesta nu este un timp pentru o viaţă creştină ocupată cu lucruri mici. Ce privilegiu glorios este pentru noi ca să trăim între două piscuri înalte în istorie: crucificarea lui Hristos şi încoronarea lui Hristos. Acesta este motivul pentru care Apostolul Pavel a putut să spună Corintenilor: ,,Ca unii care cunoaştem deci frica de Domnul, pe oameni căutăm să-i încredinţăm'' (2 Corinteni 5:11). Pentru că mînia Mielului va fi tot atît de intensă după cît a fost de gingaşă iubirea Lui. Noi trebuie să fim ocupaţi cu afacerile Tatălui nostru.

Cînd Isus S-a înălţat la cer, ucenicii rămaşi singuri au continuat să se uite cu privirea ţintită spre nori. Cei doi îngeri îmbrăcaţi în alb au venit să le reamintească că au de făcut o lucrare înainte de înapoierea Lui. Isus le-a spus ca ei să fie martorii Lui la Ierusalim, Iudea şi pînă la cele mai îndepărtate părţi ale pămîntului. Acesta a fost lucrul lor. Acesta este lucrul nostru. Notaţi că El a zis că ei au fost aleşi să servească ca martori ai Lui, nu ca avocaţi ai Lui. Nu este

necesar ca noi să argumentăm cauza Lui. Sufletele oamenilor nu vor fi cîştigate cu argumente iscusite. Numai cînd noi vom spune ce a făcut Hristos şi ceea ce El continuă să facă în vieţile noastre prezente, vom putea cîştiga pe cei păcătoşi la Salvatorul nostru. Apelul nostru trebuie să fie bazat pe o experienţă existenţială. Lumea este o demonstraţie şi conduita, fapta şi doctrina trebuie să meargă mînă în mînă. Ioan ne spune că cel care are speranţa aceasta în inima lui se va curăţi după cum Isus Hristos este curat.

Odată călătoream cu avionul pentru o destinaţie fericită. S-a întîmplat că am stat lîngă o tînără care era într-o dispoziţie foarte voiasă. Cînd am întrebat-o despre destinaţia ei, ea m-a informat că mergea spre California, apoi a adăugat: ,,Mă duc să mă mărit. Logodnicul meu mă aşteaptă la aeroport şi numai peste cîteva ore vom fi soţ şi soţie''. Apoi ea a exclamat, ,,Aţi vrea să-i vedei fotografia lui?'' Eu n-am putut zice decît, ,,Da''.

Aratîndu-mi fotografia, ea a zis, ,,Uită-te la el, nu este el frumos? Nu este el chipeş?''

Eu am înghiţit din greu şi i-am spus, ,,Da, este,'' deşi el era cel mai urît om pe care l-am văzut vreodată. Tot timpul călătoriei ea a vorbit despre logodnicul ei; conversaţia ei a fost numai despre el. Cînd am ajuns la destinaţia mea, am fost fericit să termin cu logodnicul ei. Cei mai frumoşi artişti ar fi putut să fie pe avion, dar ea nu s-ar fi uitat la ei niciodată. Ea era în drumul ei ca să se mărite cu logodnicul ei.

Cînd am coborît din avion mi-am spus mie însumi: ,,Ea m-a obosit cu entuziasmul ei, dar este bine să fie aşa. Ea este îndrăgostită cu adevărat''. Apoi m-am gîndit: Biserica merge la o nuntă. Eu mă întreb dacă pe drum noi vorbim despre Isus. Noi avem o carte, Biblia, care are fotografia iubitului nostru pe fiecare pagină. Arătăm noi fotografia Lui celor din jurul nostru? Aşa de mulţi dintre noi se simt bine să

se acomodeze lumii. Fie ca Dumnezeu să ne ajute să fim credincioşi Lui în ceasul acesta.

„În curînd Domnul va veni. Eşti gata? Ca să judece pe cei vii. Eşti gata?" Este o cîntare pe care noi o cîntăm.

Eşti gata acum? Poate că primul sunet pe care îl vom auzi după clipa aceasta va fi sunetul trîmbiţei care va anunţa venirea Lui. Eşti tu gata? Eşti tu gata pentru nunta mirelui divin? Simţi tu fericirea cerului în inima ta? Fii gata să zici şi tu, „Vino, Doamne Isuse, că eu te aştept şi privesc spre venirea Ta glorioasă".

Capitolul 5

UN NOU LIMBAJ APOCALIPTIC AL OAMENILOR POLITICI

Apocalipsa 6:1-17

Este dorinţa noastră să împărtăşim cu cititorii noştri unele dezvoltări din viaţa lumii care au ajuns să provoace serioase frămîntări şi îngrijorări pentru oamenii responsabili, care stau în poziţii de conducere, înaintea popoarelor.

În ziarul *Miami Herald* din Decembrie 1974, un cotidian care a apărut în această zi cu peste 450 de pagini, prezintă un articol pe prima pagină şi pe pagina 32, într-un limbaj apocaliptic cu gîndurile conturbătoare ale unor mari oameni politici de astăzi.

Ziarul începe acest articol cu amintirea faptului că, clădirea turnului Sears din Chicago, care este cea mai înaltă clădire din lume cu 110 etaje, şi care a fost ocupată în anul 1973, are un sistem de putere electrică suficient de mare să servească un oraş cu o populaţie de 144,000 de locuitori.

Înainte de sfîrşitul acestui secol, clădirea aceasta mare va putea deveni un muzeu tot atît de nefolositor ca şi piramidele Nilului, şi tot atît de simbolic ca unele perioade trecute în dezvoltarea omului.

Fostul preşedinte al Statelor Unite, Gerald Ford a zis că distrugerea ordinii lumii şi asigurarea vieţii oamenilor sînt ameninţări conturbante.

Criza aceasta a avut o erupţie în conştiinţa publicului cu creşterea dramatică a preţului ţiţeiului în anii 1973/1974, ameninţînd să aducă o depresiune peste lumea întreagă.

Dar, cu trecerea timpului, a devenit clar, atît pentru

oamenii de stat cît şi pentru oamenii de ştiinţă, că noi avem de-a face de data aceasta cu mult mai mult decît problema energiei. Cu totul pe neaşteptate, nu o singură forţă, ci mai multe forţe puternice s-au unit laolaltă să zguduie temeliile înseşi ale vieţii din lumea noastră modernă.

Fostul preşedinte al Franţei, Valery d'Estaing, crede că el a ajuns să identifice cei patru cai ai Apocalipsei, capitolul 6, vorbind despre energie, hrană, populaţie şi finanţe.

Multe oficialităţi guvernamentale, economişti şi oameni în ştiinţele politice cred ca şi el.

Cele patru forţe nu sînt prea diferite de caii profeţiei biblice — războiul, foametea, ciuma şi moartea.

Constituenţii mai importanţi ai problemei sînt:

(1) *Energia*. Ridicarea preţului benzinei este numai o parte a acestei probleme. Problema mai serioasă este că lumea va putea să epuizeze prea repede sursele de energie, de putere, petrolul sau benzina.

(2) *Hrana*. Preţurile alimentelor se ridică repede, din pricină că fertilizarea solului foloseşte ca materie de bază, petrolul. Foametea cuprinde un număr de oameni tot mai înspăimîntător de mare. Pînă la zece mii de persoane mor de foame în fiecare săptămînă în diferite părţi ale pămîntului. Mai mult de 460 de milioane de oameni trăiesc în permanenţă înfometaţi, conform rapoartelor Naţiunilor Unite.

(3) *Finanţele*. Ridicarea preţurilor petrolului au produs inflaţia distrugătoare şi îngrijorătore a acestui an (1975).

(4) *Creşterea populaţiei*. Nici una din aceste probleme nu pot să fie izolate de explozia populaţiei, încă necontrolată, şi mulţi cred că nu se poate controla. Populaţia pămîntului se aşteaptă să se dubleze în viitorii 25 de ani, pînă la anul 2000. Deja s-a dublat din anul 1930 şi se cere tot mai puţin timp ca ea să se dubleze.

Schimbări profunde vor afecta viaţa noastră, stilul vieţii noatre, felul cum oamenii vor trăi, felul cum se vor duce la

lucru, ce vor mînca.

Dacă tendinţele economice prezente continuă, noi vom înfăţişa lipsuri în creştere peste toată lumea, şomaj, sărăcie şi foamete.

Nu va fi naţiune în răsărit, sau la apus, la miazăzi, sau la miazănoapte, naţiune consumatoare sau producătoare care să fie scutită de consecinţele acestea distrugătoare.

Într-un interviu, fostul preşedinte al Franţei, Giscard d'Estaing a spus: „Criza pe care lumea o experimentează astăzi va fi o criză lungă . . . Nu va fi o greutate care va trece — este actualmente recunoaşterea unor schimbări permanente — se pare că toate cotiturile ne conduc la un dezastru sigur".

Senatorul J.William Fulbright, care a stabilit reputaţia unui om care vede foarte departe, de curînd a spus răspicat: „Aceasta este o criză economică, şi perspectivele vor fi, dacă nu se vor lua măsuri de corectare imediată — urmările vor fi depresiune, dezastru economic, dezorganizare şi nimicire politică, şi probabil război".

Economistul Robert Heilebruner a scris într-o carte: „Noi trăim într-o perioadă în care creşterea rapidă a populaţiei, prezenţa armelor de distrugere completă şi secarea izvoarelor energiei vor aduce tensiunile internaţionale la nivelul unei perioade îndelungate".

Anglia, Franţa şi Italia sînt în serioase necazuri economice. Economiştii ne spun că Italia este în faţa ruinei.

Dr.Kissinger vorbeşte tot mai mult despre frică şi că instabilitatea politică se va întinde tot mai mult peste întreaga lume.

Conferinţa asupra creşterii populaţiei care a avut loc în toamna anului 1974 în Bucureşti a atras atenţia asupra unor probleme care vor provoca crize necunoscute în istoria omului. Despre explozia populaţiei ne vom ocupa exclusiv în capitolul următor, şi vom vedea interpretarea oamenilor

şi interpretarea Sfintelor Scripturi cu privire la această problemă extrem de critică.

Capitolul 6 din cartea Apocalipsei, vorbeşte în mod apocaliptic despre cei patru cai, despre care a vorbit şi preşedintele Franţei.

Primul cal a fost un cal alb. ,,Cel ce sta pe el avea un arc; I s-a dat o cunună, şi a pornit biruitor şi ca să biruiască.''

Al doilea cal a fost un ,,cal roşu''. Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pămînt.

Subliniem lucrul acesta, ,,a primit puterea de pe pămînt, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alţii, şi i s-a dat o sabie mare''.

Al treilea cal a fost un cal negru. ,,Cel ce sta pe el avea în mînă o cumpănă pentru măsurarea grîului şi orezului''. Este aici vorba de condiţiile abundenţei, sau lipsei mari de mîncăre?

Al patrulea cal a fost gălbui. ,,Cel ce sta pe el, se numea moartea, şi împreună cu el, venea după el, Locuinţa Morţilor. Li s-a dat putere peste a patra parte a pămîntului ca să ucidă cu sabia, cu foametea, cu molima, şi cu fiarele pămîntului''.

,,Cînd a rupt Mielul pecetea a cincea am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiaţi din pricina Cuvîntului Lui Dumnezeu şi din pricina mărturisirii pe care o ţinuseră''.

,,Ei strigau cu glas tare, şi ziceau: ,,Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care aşti Sfînt şi adevărat, zăboveşti să judeci şi să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pămîntului?''

Fiecare din ei li s-a dat o haină albă, şi li s-a spus să se mai odihnească puţină vreme pînă se ve împlini numărul tovarăşilor de slujbă şi al fraţilor lor care aveau să fie omoriţi ca şi ei''.

Mai tîrziu, vizionarul veacurilor în acelaşi capitol spune: ,,Cerul s-a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul şi toţi

munţii şi toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Împăraţii pămîntului, domnitorii, căpitanii oştirilor, cei bogaţi şi cei puternici, toţi robii şi toţi oamenii slobozi s-au ascuns în peşteri şi în stîncile munţilor.

Şi ziceau munţilor şi stîncilor:

„Căderi peste noi, şi ascundeţi-ne de faţa Celui ce şade pe scaunul de domnie şi de mînia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, şi cine poate sta în picioare?"

Noi dorim să vă punem aceeaşi întrebare: Cine poate să stea în picioare cînd ziua aceea ve veni? Cartea Apocalipsei ne vorbeşte despre ziua din urmă de pe pămînt. Sînt zilele acestea apropiate? Se pare că oamenii de ştiinţă şi oamenii de stat cred în număr destul de mare că dezvoltările cataclismice din viitorul foarte apropiat vor zgudui viaţa noastră, şi dacă nu în zilele noastre, s-ar putea în zilele copiilor noştri. Viitorii 25 de ani vor cunoaşte frămîntări şi zguduiri care vor înspăimînta lumea întreagă.

Cînd va veni sfîrşitul? Numai Domnul ştie. Fericiţi vom fi noi dacă vom fi pregătiţi şi vom privi în sus spre venirea Răscumpărătorului nostru divin. Biserica lui Hristos nu va cunoaşte cele mai înspăimîntătore desfăşurări pe pămînt fiindcă ea va fi răpită ca să fie cu Domnul ei în văzduh. Maranata! Vino, Doamne, cît mai degrabă. Noi Te aşteptăm.

Capitolul 6

EXPLOZIA POPULAŢIEI

Geneza 1:28; 15:5,6, Ieremia 33:22

Sînt alte explozii de importanţă covîrşitoare în vremurile noastre. Aşa este explozia cunoştinţei. Nouzeci de procente din oamenii de ştiinţă care au trăit vreodată pe pămînt, trăiesc astăzi. Bibliotecile tehnologice îşi dublează volumul lor, în ce priveşte cunoştinţa, la fiecare cinsprezece ani. Numai în Statele Unite, şi numai în chimie, sînt peste opt mii de reviste sau corespondentele lor. Capacitatea omului de a transmite informaţii, de a reţine informaţii, şi de a produce informaţii, este dincolo de cadrele ordinare ale înţelegerii omeneşti. Industria a ajuns să înlocuiască mintea omului cu creiere electronice. În 11 Noiembrie 1963 Statele Unite au instatat un telescop în Puerto Rico care poare să vadă pînă la 12 miliarde de ani lumină depărtare. La o universitate din California se lucrează la cercetări care vor ajuta omul să creeze însăşi viaţa omenească. Edison a spus: ,,Noi nu ştim nici a miliarda parte a unui procent despre oricare lucru".

Cînd Stephenson a inventat locomotiva, oamenii fără excepţie spuneau că nu va merge niciodată. Dar, cînd a venit ziua ca invenţia lui să fie încercată, cînd lumea s-a adunat să vadă ce se va întîmpla, cînd focul locomotivei a produs aburii şi locomotiva a început să se mişte, oamenii au început să zică: ,,Nu se va opri, nu se va opri niciodată".

Există o altă explozie, explozia în relaţiile umane. Exp-

lozia raselor, explozia vieţii de familie, explozia în însăşi natura legăturii sociale.

O altă explozie, explozia morală cu toate consecinţele pe care le avem în rîndurile tineretului, în rolul schimbărilor nimicitoare ale ideilor oamenilor de rînd şi din locurile înalte. Copiii pot învăţa că nu pot să se joace cu focul fără să fie arşi, dar vor învăţa oamenii oare acest adevăr simplu?

Să analizăm astăzi subiectul exploziei populaţiei.

Sînt două şcoli de gîndire avansate în lume astăzi. Biblia învaţă punctul de vedere creaţionist, iar oamenii de ştiinţă, nu toţi, învaţă punctul de vedere evoluţionist. Punctul de vedere creaţionist arată un plan al Lui Dumnezeu, un program al lui Dumnezeu, o progresie a tuturor lucrurilor după un plan divin, un scop al vieţii şi al istoriei, un viitor pe care Dumnezeu, în măsură mică acum, ne îngăduie să-l cunoaştem. Evoluţionismul învaţă lipsa de plan, dezvoltarea prin întîmplare, lipsa unui scop, lipsa unui creator, lipsa unui cîrmuitor, lipsa unei înţelepciuni mai presus de înţelepciunea omenească, lipsa unei direcţii, lipsa unei logici dezvoltate. Şi oricît ar încerca omul să aducă sens în aceea ce este bazat pe nonsens, se va găsi în faţa unei complete imposibilităţi.

Sfînta Scriptură învaţă originea vieţii nu de la o mulţime de oameni, ci originea lui dintr-o singură persoană. Cît de departe trebuie să mergem noi să stabilim originea lui? Creaţioniştii ne spun că durata omului pe pămînt este de durată relativ scurtă. Evoluţioniştii ne spun că ea poate fi calculată în milioane şi milioane de ani.

Veniţi să privim la înmulţirea populaţiei pe pămînt şi vom putea să ne formăm ideea convingătoare care să arate că există un plan divin atît pentru om cît şi pentru pămîntul nostru.

Noi am învăţat de 30 de ani studenţii noştri de sociologie despre progresul geometric al populaţiei din lume. De fapt,

Thomas Malthus, un prelat şi economist englez, prin cartea scrisă de el în 1798, a devenit faimos pentru ideea enunţată de el că populaţia se dezvoltă în progresie geometrică în timp ce mijloacele de trai se dezvoltă în progresie aritmetică. Aceea ce el a spus a însemnat pur şi simplu că oamenii pe pămînt vor creşte atît de repede încît nu vor mai fi mijloace de trai care să-i ajute să supravieţuiască. Cîte mii de ani a trăit omul pe pămînt înainte de Hristos? Evoluţioniştii ne spun, milioane şi mlioane de ani. Sînt creaţionişti care ne spun că el a trăit numai 4000 de ani, 10.000 de ani, sau poate ceva mai mult.

Se ştie acum că populaţia lumii în timpul lui Hristos a fost de 250 de milioane de oameni. Cu alte cuvinte , s-a cerut o anumită durată de timp ca să se ajungă la 250 de milioane.

În secolul al XVI-lea populaţia pămîntului s-a dublat, s-a ridicat de la 250 de milioane la 500 de milioane. Dar, a fost necesar pentru aceasta, 16 secole.

În secolul al XVIII-lea, două secole mai tîrziu, populaţia pămîntului s-a dublat din nou de la 500 de milioane la un miliard. În 1930, populaţia pămîntului s-a dublat din nou de la un miliard la două miliarde. În 1980, populaţia pămîntului a fost de patru miliarde, iar 25 de ani mai tîrziu, în anul 2005, în timpul în care vor trăi copii noştrii, populaţia pămîntului se va ridica la 8 miliarde.

Peste 600 de ani, dacă creşterea populaţiei va avea loc în acelaşi ritm, va fi numai un metru pătrat lăsat pentru fiecare om care se va afla pe pămînt.

Dacă ar fi posibil să se întîmple aceasta, experţii în populaţie ne spun că în cinci mii de ani, populaţia pămîntului ar avea însăşi greutatea pămîntului, iar în 14 mii de ani, populaţia pămîntului ar fi egală cu greutatea universului întreg.

Cei mai pesimişti oameni din lume sînt cei care ştiu mai mult despre explozia grozavă a populaţiei.

Hristos stă în centrul istoriei. Cît de lungă a fost durata vieţii omului pe pămînt dacă pînă la Hristos populaţia a crescut să fie de 250 de milioane şi dacă de la Hristos va creşte să fie de 8 miliarde la anul 2000?

Problema aceasta ne spune despre un început şi un sfîrşit pe pămînt. Dacă niciodată n-am crezut în Sfînta Scriptură şi în Hristosul Scripturilor, problema exploziei populaţiei ar trebui să aducă pe toţi oamenii luminaţi în faţa acestor ameninţări cataclismice.

Nu este cazul să vorbim de ceea ce se va întîmpla de acum în 600 de ani, sau de acum în 5000 de ani, sau de acum în 14000 de ani, ci întrebarea este ce se va întîmpla în 25 de ani, în anul 2000 după Hristos, dacă populaţia de acum a pămîntului se va dubla şi dacă acum trebuie să moară înfometaţi 10.000 de persoane în diferite părţi ale pămîntului în fiecare săptămînă şi 750.000.000 sînt ameninţaţi de moarte acum prin foamete?

Înmulţirea mare a populaţiei va aduce o criză şi mai mare de energie. Lipsa de mijloace de trai va face ca omul să devină tot mai frămîntat, tot mai chinuit, tot mai revoltat, tot mai revoluţionar, tot mai egoist, tot mai gata să sacrifice atît pe alţii cît şi pe ai săi proprii.

Se va întoarce el la canibalism cînd nu va mai fi mîncare pentru oameni? Cum se va putea afla mîncare pentru animale cînd nu va fi pentru oameni?

Este un lucru despre care putem să fim siguri, condiţiile omenirii vor aduce războaie tot mai multe şi mai prelungite. Instinctul de conservare va provoca simţămintele cele mai feroce în natura omenească.

Este o altă posibilitate concepută de mulţi. Este posibilitatea populării lunii şi a altor astre. Deja s-a format o agenţie de călătorie spre lună. Chiar dacă viaţa ar fi posibilă pe lună sau pe un alt astru, cine ar putea concepe ca luna, cu mult mai mică decît pămîntul, să poată oferi un plan practic

şi satisfăcător? Nu există scăpare! Timpul va veni şi este aproape cînd oamenii îşi vor da seama că singura soluţie o are Dumnezeu.

Viaţa omului a fost plănuită pentru *un timp* pe pămînt. Şi timpul sfîrşitului se apropie repede.

Copiii lui Dumnezeu privesc în sus avînd siguranţa că acela care a zis; ,,Voi veni din nou'' *va veni* şi va veni în curînd. Este planul Lui să-şi ridice Mireasa Lui, biserica Lui, răscumpăraţii Lui, aleşii Lui, urmaşii Lui, pe cei vii şi pe cei morţi, pe cei care pe pămînt au fost batjocoriţi pentru numele Lui şi au suferit pentru numele Lui, va veni ziua şi va veni curînd cînd trîmbiţa cerească va suna şi faţa glorioasă a lui Hristos va apare şi toţi se vor închina înaintea Lui, şi toţi se vor proşterne înaintea Lui. Iar El va veni să-şi ridice poporul Lui în văzduh şi să domnească într-o împărăţie eternă în care toţi duşmanii Lui vor fi supuşi sub picioarele Sale.

Explozia populaţiei este unul din semnele care ne spun: ,,Pregăteşte-te să întîlneşti pe Dumnezeul tău.'' Pregăteşte-te astăzi! Pregăteşte-te acum!

Capitolul 7

LIMITAREA RESURSELOR PĂMÎNTULUI

Luca 15:14; Matei 24:6-8

Înainte ca să considerăm limitarea resurselor pământului, în prezentarea noastră de astăzi dorim să mai facem un comentariu asupra supra-populaţiei, asupra exploziei populaţiei. În lumina dezvoltării populaţiei pe pământ, noi putem să avem o vedere mai echilibrată despre vîrsta omului pe pământ şi despre scopurile pe care le are Dumnezeu pentru această lume.

Dr. Henry Morris, la care lumea se referă adeseori ca şi decanul oamenilor de ştiinţă creaţionişti, a produs o formulă interesantă în cartea lui, *Cosmologia biblică şi Ştiinţa modernă*. După această formulă, el îngăduie 35 de ani într-o generaţie, ceea ce este generos, pentru că în general s-a socotit numai 25 de ani. El a socotit astfel 4 copii la familie. Populaţia de astăzi din lume ar putea să fie rezultatul a o mie cincizeci de ani. Ca să se ajungă la populaţia prezentă în 3400 de ani, care este cifra cea mai conservativă de la potopul lui Noe, ar fi necesar aproximativ 2 copii şi jumătate la familie, socotind 43 de ani la o generaţie. Această formulă demonstrează că viaţa omului pe pământ este relativ de scurtă durată şi că el nu poate să fie de două milioane de ani sau mai mult.

Dacă populaţia pământului a crescut să fie numai de 250.000.000 pînă la Hristos şi dacă populaţia s-a dublat mereu în două mii de ani ca să se ajungă la şase sau opt miliarde prin anul 2000 A.D., este imposibil să se conceapă

că vîrsta omului pe pămînt să fie măsurată în milioane de ani. Dacă în şase sute de ani populaţia pămîntului ar creşte atît de mult ca să rămînă numai loc de stat pentru om, îngrămădiţi unul lîngă altul, noi putem să deducem că sfîrşitul omului pe pămînt nu se poate vedea prea departe în viitor, în termeni de milioane de ani, că nu va fi loc pentru toţi pe pămînt, că nu vor exista mijloacele de hrană necesare. Dacă acum mor de foame 10.000 de fiinţe omeneşti pe pămînt pe săptămînă şi şapte sute cincizeci de milioane trăiesc în foamete ameninţătoare, atunci cum va fi peste şase sute de ani, sau cinci mii de ani, sau 14 mii de ani, pentru că va fi imposibil să te gîndeşti la această perioadă de timp, şi cu atît mai mult la miloane de ani.

Existenţa omului pe pămînt a avut un început şi va avea un sfîrşit. Dumnezeu are un plan pentru om şi pentru viaţa lui şi pentru pămîntul nostru. El vorbeşte despre un pămînt nou şi despre un cer nou în care va locui dreptatea. Cînd după planul lui Dumnezeu vom ajunge la timpul marilor transformări, atît în natura omului, cît şi în cosmos, omul va fi transpus, transplantat şi transformat într-o nouă formă, o nouă viaţă, o viaţă nepieritoare, în locul unde el va putea să petreacă pentru eternitate ori în prezenţa lui Dumnezeu şi în tovărăşia sfinţilor Lui, ori departe de Dumnezeu şi în tovărăşia chinuitoare a acelora care au refuzat să creadă în Dumnezeu sau au luptat împotriva Lui.

Astăzi dorim să considerăm un alt aspect al unei probleme grele care frămîntă mult minţile noastre şi ale tuturor oamenilor cu cea mai mare răspundere în lume. Este vorba de limitarea resurselor pămîntului. Pînă în anii recenţi s-a crezut că resursele pămîntului sînt nelimitate. Anul trecut, într-o singură lună, lumea s-a îngrozit să descopere că nu este petrol, nu este benzină pentru satisfacerea trebuinţelor sale imediate.

Pămîntul este de fapt un sistem închis. Vînturile care

ventilează pămîntul se ridică numai pînă la o înălţime de 10 km în jurul pămîntului. Deasupra acestui nivel aerul se rarifică, devine tot mai rar, pînă la 25 de kilometri.

Să considerăm faptul că tot mai mult şi tot mai repede noi folosim fiecare centimetru al spaţiului sub această umbrelă de aer pe care o avem în jurul pămîntului, care acoperă pămîntul nostru. Acest spaţiu în care viaţa noastră e posibilă se numeşte biosferă, adică sfera vieţii. Viaţa pe pămînt se menţine printr-o balanţă foarte delicată de elemente. Noi conturbăm cu totul prea repede această balanţă. Să privim împreună la vreo cîteva exemple ale acelor sfere care pot să aducă dezastru; dezastru final pentru om şi pentru pămîntul nostru:

1 — Numai în Statele Unite, în fiecare an se îngroapă sub pămînt prin pavarea străzilor, oraşelor şi drumurilor peste 400.000 de hectare acoperite cu arbori care produc oxigenul. Cînd volumul de oxigen atît de necesar omului se reduce atît de vertiginos, cum va putea el să trăiască?

2 — Noi ne îngropăm numai în Statele Unite sub 7 milioane de automobile aruncate ca fier vechi în cimitirele de automobile, în fiecare an. Treizeci de milioane de tone de hîrtie aruncată şi dată la gunoi, 48 de miliarde de cutii de tinichea, cutii de conserve şi 28 de miliarde de sticle aruncate după uzul lor în fiecare an.

3 — Aerul pe care noi îl respirăm circulă în jurul pămîntului de 40 de ori pe an. America contribuie la acest ciclu cu 140 de milioane de tone de aer poluat. De fapt 90 de milioane de tone de poluanţi, de aer stricat este produs numai de automobile. Americanii consumă mai multă benzină cu automobilele decît tot restul lumii pus laolaltă.

4 — Aprovizionarea lumii cu cărbuni, petrol şi gaze naturale a devenit critică şi serioasă, cu preţurile ridicîndu-se rapid dincolo de orice aşteptări.

5 — Poluanţii pe care i-am trimis în aer an după an, acum

se întorc înapoi aducînd cu ei verdictul morţii. Knapsack, un oraş de 410 ani în nordul Rinului în Germania, este probabil primul oraş în istoria omenirii să fie declarat oficial ca nepotrivit pentru locuirea oamenilor din cauza poluanţilor şi aerului stricat. Aceasta s-a petrecut în luna iulie, 1972.

6 — Nu numai că se crează astfel de condiţii pe uscat, dar şi apele sînt afectate. Poluanţii strică apele mărilor şi ale oceanelor. A doua jumătate de dedesubtul Mării Baltice este deja moartă.

Noi credem că apa nu se va putea termina niciodată şi o folosim fără a ne da seama de preţul ei. 97 de procente din toată apa pămîntului este apă sărată. Aceasta lasă numai 3 procente de apă proaspătă, nesărată, potabilă. Din aceste 3 procente, 98 de procente, adică 2,94% reprezintă apa îngheţată din Antarctica şi Polul Nord. Aceasta lasă numai a şasea parte dintr-un procent disponibilă pentru folosul nostru. Unii au recomandat să topim gheţarii de la Polul Nord şi Polul Nord, dar aceasta ar duce la alte dezastre mari, ridicînd nivelul mărilor cu peste 60 de metri, sau dacă am pune 33 de oameni de înălţimi mai mari, unul deasupra celuilalt, aceasta ar sugera înălţimea cu care ar creşte nivelul apelor.

Apa s-a vîndut şi se vinde în multe locuri. Va veni timpul cînd va trebui să plăteşti pentru apa comandată în restaurante. Va veni timpul cînd apa se va vinde cu cartele de raţie. Şi apa de pe piaţa liberă se va vinde cu un preţ de trei ori mai mare decît cu cartele de raţie.

Pînă la un miliard şi jumătate din locuitorii pămîntului trăiesc fără să aibă alimentaţie suficientă. Mulţi consideră oceanele lumii ca fiind surse de alimentaţie nilimitate. Acesta este un mit. 90 de procente din oceane şi aproape ¾ din suprafaţa uscată a pămîntului sînt pustii biologice. În drumurile noastre prin multe părţi ale Indiei, Australiei şi alte locuri, ne-am dat seama de imposibilitatea de a produce

recolte în multe şi vaste părţi ale pământului.

Anii care ne stau înainte prevestesc lipsuri mari de mîncare şi înfometări care se vor întinde tot mai mult. Deja zece milioane de oameni mor de foame în fiecare an pe pământ, potrivit unor rapoarte şi statistici.

Pacea pe pământ va fi ameninţată din partea populaţiilor multe şi mari înfometate ale căror urechi vor fi gata să asculte la demagogii revoluţionari.

Adevărul este că lumea înaintează spre astfel de timpuri. Populaţia va creşte mereu în timp ce mijloacele de existenţă se vor reduce tot mai mult. Nimeni nu doreşte să profeţească dezastru, dar aceasta este ceea ce economiştii şi sociologii prevestesc.

Metereologii vor descoperi că furtunile de praf vor produce uragane şi dezastre necunoscute încă în istoria lumii. Volumul luminii care va ajunge pe pământ va fi redus la jumătate. O mare parte din vieţuitoarele mărilor va muri. Prin anul 1982, măştile de oxigen, care vor ajuta pe oameni să respire, vor deveni o necesitate în multe părţi. Deja noi am văzut în Japonia, mulţi japonezi purtînd astfel de măşti.

Ce însemnează toate aceste lucruri?

Noi putem fi siguri că resursele pământului sînt limitate. Din frămîntări mari şi foametea prin care mulţi trec acum, noi ne putem forma unele idei serioase despre dezvoltările nu prea îndepărtate care sînt în progres pe pământ. Noi putem să ne dăm seama că viaţa omului este periclitată pe pământ dincolo de orice experienţă prin care el a trecut pînă acum.

Sfîrşitul unora şi al altora este foarte aproape. Sfîrşitul pentru unii poate să vină astăzi, sau mîine sau în săptămîna viitoare, în luna viitoare sau în anul viitor. Acum însă se apropie sfîrşitul istoriei. ,,Despre ziua aceea şi despre ceasul acela nu ştie nimeni: Nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.“

Domnul Isus însă ne-a spus că El va veni din nou. El a zis: ,,Iată, Eu vin curînd.'' ,,Căci cum iese fulgerul de la Răsărit şi se vede pînă la Apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului.'' (Matei 24.27). Mai departe, în versetul 29, tot Evanghelistul Matei ne spune: ,,Îndată după acele zile de necaz soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului. Toate seminţiile pămîntului se vor boci, şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere şi cu mare slavă.'' Fiul Omului este aproape, este chiar la uşă. ,,Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece,'' a zis Domnul Isus Hristos.

Cînd noi privim la toate aceste posibile dezvoltări care îngrijorează nu pe predicatori şi pe creştini, ci pe oamenii de ştiinţă, pe oamenii de stat, pe conducătorii politici, este bine ca noi să ne întoarcem la Sfintele Scripturi şi să ne pregătim vieţile noastre în chipul cel mai sigur pentru un viitor bun şi fericit cu Dumnezeu. Nu rîdeţi acum căci veţi plînge la urmă. Totuşi eu vă spun, ,,Bucuraţi-vă!'' Dumnezeu a pregătit o cale a mîntuirii, o cale de scăpare. Isus a zis, ,,Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.''

Noi te invităm ca să te întorci la Dumnezeu astăzi. Hristos ţi-a pregătit calea către El. Lumina Lui este îndeajuns dacă doreşti cu adevărat această lumină.

,,Veniţi la Mine, voi marginile îndepărtate ale pămîntului,'' este glasul lui Dumnezeu prin profetul Isaia, ,,şi fiţi mîntuiţi.''